

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOON,**17. aprill 2013,****kontrollikoja eriaruannete kohta komisjoni 2011. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise kontekstis**

EUROOPA PARLAMENT,

- võttes arvesse Euroopa Liidu 2011. eelarveaasta üldeelarvet ⁽¹⁾,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu 2011. aasta konsolideeritud raamatupidamise aastaaruannet (COM(2012) 436 – C7-0224/2012) ⁽²⁾,
 - võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja aastaaruannet eelarveaasta 2011 eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega ⁽³⁾ ja kontrollikoja eriaruandeid,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 kohaselt 2011. aasta kohta koostatud kontrollikoja kinnitavat avaldust, ⁽⁴⁾ mis kinnitab raamatupidamiskontode usaldatavust ja nende aluseks olevate tehingute seaduslikkust ja korrektsust,
 - võttes arvesse oma 17. aprilli 2013. aasta otsust Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve (III jagu – Komisjon) täitmisele heakskiidu andmise kohta ⁽⁵⁾ ning oma resolutsiooni tähelepanekutega, mis on kõnealuse otsuse lahutamatu osa,
 - võttes arvesse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 lõike 4 teisele lõigule koostatud kontrollikoja eriaruandeid,
 - võttes arvesse nõukogu 12. veebruari 2013. aasta soovitus komisjoni tegevusele heakskiidu andmise kohta Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve täitmisel (05752/2013 – C7-0038/2013),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 317, 318 ja 319 ning Euratomi asutamislepingu artiklit 106a,
 - võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust), ⁽⁶⁾ eriti selle artikleid 55, 145, 146 ja 147,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002), ⁽⁷⁾ eriti selle artikleid 62, 164, 165 ja 166,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 76 ja VI lisa,
 - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A7-0096/2013),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõike 1 kohaselt täidab komisjon eelarvet ja haldab programme ning teeb seda vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 317 koostöös liikmesriikidega omal vastutusel ning võttes arvesse usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtteid;
- B. arvestades, et kontrollikoja eriaruannetes esitatakse teavet niisuguste probleemsete teemade kohta, mis on seotud rahaliste vahendite kasutamisega, ning need on seega Euroopa Parlamendi jaoks kasulikud eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutava institutsiooni rolli täitmisel;

⁽¹⁾ ELT L 68, 15.3.2011.

⁽²⁾ ELT C 348, 14.11.2012, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 344, 12.11.2012, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT C 348, 14.11.2012, lk 130.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013) 122 (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 25).

⁽⁶⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.

- C. arvestades, et Euroopa Parlamendi tähelepanekud kontrollikoja eriaruannete kohta moodustavad Euroopa Parlamendi 17. aprilli 2013. aasta otsuse (Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, III jagu – Komisjon) lahutamatu osa;

I osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 12/2011 „Kas Euroopa Liidu meetmed on aidanud kohandada kalalaevastike püügivõimsust olemasolevate püügivõimalustega?”

1. tunneb heameelt kontrollikoja aruande üle ja võtab teadmiseks selles sisalduva hävitava hinnangu nii komisjoni kui ka liikmesriikide võetud meetmete;
2. rõhutab, et ühise kalanduspoliitika eesmärk on edendada jätkusuutlikku kalapüüki, mis eeldab kalandussektori elujõulisust pikemas perspektiivis ning tasakaalu kalavarude ja laevastiku püügivõimsuse vahel, et vältida kalavarude üleüüki;
3. võtab teadmiseks, et ehkki liigsete püügivõimsuste vähendamine on olnud varasemate ühise kalanduspoliitika reformide ajal pidevalt kõneaineks ning seda on käsitletud kontrollikoja eriaruannetes nr 3/1993 ja nr 7/2007, ei ole kulukad meetmed, mida on võetud püügivõimsuste vähendamiseks kalalaevastike varude suurusega vastavusse viimise teel, siiani tulemusi andnud;
4. tunnistab, et 1995. aastast saadik on liidu kalasaagid olnud langusteel ning et ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva 2009. aasta 22. aprilli komisjoni rohelise raamatu (COM(2009) 163) andmetel on selle languse põhjuseks peamiselt üleüüki ning et see moodustab nõiarangi, mis hõlmab liigseid püügivõimsusi ja kalalaevastike kehvi majandustulemusi;
5. on mures selle pärast, et 2002. aastal toimunud viimasest ühise kalanduspoliitika reformist saadik on kalasaagid vähenenud 1 000 000 tonni võrra ning töökohtade arv kalandussektoris on langenud 421 000-lt 351 000-le;
6. märgib, et kuigi liigne püügivõimsus ei ole ametlikult määratletud, on üleüütud kalavarude tõttu vähenev üüki ja kaotatud töökohad tegelik tõendus selle kohta, et püügivõimsus on liiga suur; kutsub seetõttu komisjoni üles määratlema liigse püügivõimsuse mõistet ning kaaluma asjakohasemaid ja tõhusamaid meetmeid, millega soodustada püügivõimsuse tasakaalustamist püügivõimalustega;
7. on arvamusel, et komisjon peaks viivitamata koostama aruande, mis sisaldab andmeid liidu liigse püügivõimsuse kohta kalavarude ja riikide kaupa;
8. tunneb lisaks muret selle pärast, et kalalaevastiku püügivõimsuse ülemmäärad on laevastiku suuruse piiramise vahendina muutunud kasutuks, sest kalalaevastiku tegelik suurus jääb ülemmääradele tublisti alla – see võiks olla koguni 200 000 tonni võrra suurem ja oleks ikkagi eeskirjadega kooskõlas; rõhutab, et samal ajal on kalalaevastiku püügivõimsus tänu tehnoloogilisele arengule viimase kümne aastaga tõusnud keskmiselt 3 % aastas;
9. märgib, et ühise kalanduspoliitika raames mõõdetakse aluste võimsust (kilovattides) ja suurust (brutotonnaaz) ning et nende näitajate puhul ei võeta arvesse püügitehnoloogia arengut, mis raskendab nende vähendamiseks sobivate eesmärkide seadmist; märgib, et komisjon tahab säilitada nimetatud staatilisi näitajaid kuni 2015. aasta lõpuni;
10. palub komisjonil jõustada liikmesriikide kohustus korrektselt ajakohastada laevandusregistri andmeid ning kehtestada aruande esitamise kohustus nende jõupingutuste kohta püügivõimsuse tasakaalustamisel püügivõimalustega;
11. märgib püügivõimsuse vähendamise seoses, et komisjoni uus ettepanek ühise kalanduspoliitika kohta põhineb uuel turupõhisel lähenemisviisil (ülekanavate kalapüügiõiguste toetuskavad), kuna komisjon on jõudnud järeldusele, et neil kavadel on püügivõimsuse vähendamisel oluline osa;

12. väljendab muret seoses puudustega püügiõiguste käsitlemise eeskirjades juhtudeks, kui kalalaevad avaliku sektori toetusega lammutatakse, samuti seoses selgete ja tulemuslike kriteeriumide puudumisega kalalaevade valimiseks; on seisukohal, et lammutuskavasid on osaliselt puudulikult rakendatud, maksumaksja raha on kasutatud näiteks juba kasutusest kõrvaldatud laevade lammutamiseks või kaudselt isegi uute laevade ehitamiseks; märgib aga, et mõnedes liikmesriikides on lammutuskavad täitnud oma eesmärgi; rõhutab seetõttu liigse püügivõimsuse vähendamise eesmärgil rakendatavate lammutuskavade kasutamise korral vajadust range järelevalve järele, et vältida nende kavade kuritarvitamist;
13. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Kalandusfondist (EKF) rahastatavad investeeringud kalalaevade pardavarustusse võivad suurendada konkreetsete laevade püügivõimet; peab ebapiisavaks tõlgendavat märkust, mille komisjon koostas ja saatis liikmesriikidele pärast laevade püügivõimele pühendatud kontrollikoja eriaruannet, milles kontrollikoda nõudis riigiasutustelt rangemate kontrollide jõustamist, enne kui teha otsuseid pardal tehtavate investeeringute projektide rahastamise kohta;
14. märgib, et eriaruande nr 12/2011 punktis 36 on kirjas, et 2010. aasta lõpuks oli liikmesriikide sertifitseeritud kulutuste kohaselt EKF kasutanud 645 miljonit eurot ehk 15 % perioodil 2007–2013 kättesaadavast summast, ja et enamik sellest summast deklareeriti 2010. aastal ning seisuga 31.12.2010 oli komisjonil välja maksmata veel 292 miljonit eurot, kuna nõukogu võttis oma 27. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1198/2006 (Euroopa Kalandusfondi kohta) ⁽¹⁾ vastu plaanitud hiljem ning liikmesriikide juhtimis- ja kontrollisüsteemide esialgne sisseseadmine oli keerukas; märgib, et 2011. aasta detsembri lõpuks moodustasid liikmesriikide tõendatud vahemaksed 28 % EKFi kogueraldistest ehk kokku 1,188 miljardit eurot, ja peab tervitavaks tõsiasja, et EKFi raha kasutamine on nüüd kiirenenud;
15. soovib liikmesriikidel võtta meetmed, et teha järgmist:
 - kohandada oma laevastik olemasolevate kalapüügivõimalustega;
 - tagada, et kalalaevade kasutusest kõrvaldamise kavade valikukriteeriumid koostatakse nii, et need avaldavad sihtliigi kalavarude jätkusuutlikkusele positiivset mõju ning hoiavad ära riigiabi andmise mittetöötavate kalalaevade kasutusest kõrvaldamiseks;
16. palub komisjonil kehtestada kalalaevastiku püügivõimsuse tõhusad ülemmäärad;
17. on arvamusel, et ühise kalanduspoliitika elluviimiseks piirkondades ning selle programmide ja meetmete vastavaks haldamiseks tuleb ühist kalanduspoliitikat reformida;
18. kiidab heaks kontrollikoja soovitusel, mille kohaselt:
 - tuleb välja töötada meetmed, et vähendada tulemuslikult kalalaevastiku liigset püügivõimsust ning määratleda paremini püügivõimsus ja liigne püügivõimsus ja neid mõõta, unustamata seejuures vajadust hoida kalandussektoris veel säilinud töökohti;
 - laevade moderniseerimise riigiabi kord tuleb läbi vaadata ja kalapüügiõiguste ülekandmise mehhanismide roll tuleb muuta selgemaks;
 - kalalaevade kasutusest kõrvaldamise kavade jaoks tuleb kehtestada selged valikueeskirjad;
 - liikmesriigid peavad EKFi vahendid õigeaegselt ära kasutama ja avaliku sektori vahenditest rahastatavad investeeringud pardavarustusse ei tohi suurendada laevade püügivõimet;
 - kalalaevade registrit tuleb korrektselt ajakohastada ning liikmesriikide aruanded peaksid sisaldama nõutavat teavet ja olema asjakohase kvaliteediga;
19. on lisaks seisukohal, et tänu kontrollikoja kriitikale on selgunud, et EKFi ja ühise kalanduspoliitika puhul ei kasutata praegu ühiseid vahendeid tõhusalt, ning peab seetõttu tervitavaks tõsiasja, et kogu süsteem vaadatakse lähiajal läbi; toonitab, kui oluline on süsteemi ümbertöötamise juures keskenduda pigem kalanduspoliitika nendele valdkondadele, millega on kõige parem tegelda liidu tasandil (nagu näiteks keskkonnavalased aspektid), kui mitut tüüpi ebatõhusatele subsideerimiskavadele;

⁽¹⁾ ELT L 223, 15.8.2006, lk 1.

II osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 13/2011 „Kas tolliprotseduuri 42 kontroll on käibemaksust kõrvalehoidumise ärahoidmiseks ja avastamiseks piisav?”

20. väljendab heameelt Euroopa Kontrollikoja eriaruande nr 13/2011 üle;
21. tuletab meelde, et käibemaksu korrektsest kogumisest sõltub otseselt nii liikmesriikide majandus kui ka liidu eelarve, sest maksupettus ja eelkõige käibemaksupettus tekitab liidu eelarves ja liikmesriikide majanduses suurt saamata jäänud tulu ning süvendab seetõttu võlakriisi veelgi; juhib tähelepanu sellele, et hinnanguliselt sooritatakse aastas käibemaksupettusi umbes 1,4 miljardi euro eest;
22. on seisukohal, et eriti praeguses majanduskeskkonnas tuleks keskenduda tulemuslikumatele ja õiglasematele maksukogumissüsteemidele; rõhutab, et selliste süsteemide parandamine peaks olema liidu ja kõigi, eelkõige suurimates majandusraskustes olevate liikmesriikide olulisim prioriteet;
23. tuletab meelde, et vastavalt komisjoni tellimisel teostatud uuringule on keskmine liidu käibemaksulõhe hinnanguliselt 12 %; juhib eriti tähelepanu sellele, et kõige sügavamas võlakriisis olevates liikmesriikides Kreekas ja Itaalias on käibemaksulõhe tõusnud murettekitavale tasemele, sest see on esimeses 30 % ja teises 22 %;
24. rõhutab, et lisaks maksust kõrvalehoidumisele ja makseviivituste tagajärjel saamata jäänud tulule on käibemaksulõhes oma osa ka pettusel, läbipaistmatutel eeskirjadel, üksteisega ühildamata kontrollisüsteemidel ja liidu õigusaktide rakendamata jätmisel või vaid osalisel rakendamisel liikmesriikides ning et saamata jäänud käibemaksu, mis ulatub miljarditesse eurodesse, korvavad suuresti liidu kodanikke mõjutavad kokkuhoiumeetmed ja selle võtavad enda kanda kodanikud, kelle sissetulek on dokumenteeritud ja hästi kontrollitav;
25. on väga mures kontrollikoja auditileidude pärast ja eelkõige selle pärast, et juba üksnes tolliprotseduuri 42 ⁽¹⁾ rakendamine tõi endaga kaasa hinnanguliselt ligikaudu 2,2 miljardi euro suuruse kahju seitsmes liikmesriigis, mida kontrollikoda 2009. aastal auditeeris, see moodustab 29 % käibemaksust, mis on teoreetiliselt kohaldatav nendes liikmesriikides 2009. aastal tolliprotseduuri 42 alusel imporditud kauba maksustatava koguse suhtes;
26. märgib murelikult, et kontrollikoda tegi kindlaks, et liidu õigusraamistik ei taga kõnealuse käibemaksuvabastuse ühetaolist ja usaldusväärset haldamist liikmesriikide tolliasutuste poolt ning et see õigusraamistik ei taga, et vastavaid tehinguid puudutav teave oleks sihtliikmesriigi maksuhaldurile alati kättesaadav, mis tähendab, et süsteemi on võimalik nii organiseeritud kuritegevuse raames kui ka üksikute petturite poolt ära kasutada, mille tagajärjel jäävad heausksed ettevõtjad konkurentsivõime kaotusseisu;
27. juhib tähelepanu kontrollikoja leiule, mille kohaselt ei taga auditeeritud liikmesriikide tolliasutused andmete kehtivust ja täielikkust ega muude maksuvabastuse saamise tingimuste täitmist;
28. on mures selle pärast, et kontrollikoda leidis lihtsustatud tolliprotseduurides, mis moodustavad kõigist tolliprotseduuridest 70 %, suuri puudusi ja eelkõige puudutas see puuduliku kvaliteediga või puudulikult dokumenteeritud auditeid ning lihtsustatud protseduuride töötlemise käigus kontrolli tegemiseks automatiseeritud andmetöötlusmeetodite vähest kasutust; juhib tähelepanu sellele, et need puudused on tekitanud liidu eelarves põhjendamatult suure saamata jäänud tulu ning et korrektsetel tolliprotseduuridel on käibemaksu arvutamisele otsene mõju; peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole viimase 10 aasta jooksul võtnud nende puuduste kõrvaldamiseks vajalikke meetmeid, vaid on toonud ettekäändeks eeskirjad, mis teoreetiliselt tunduvad üsna piisavad;
29. märgib kahetsusega, et käibemaksu kogumise mudelit ei ole selle kasutuselevõtust saadik muudetud; arwab, et see mudel on aegunud, arvestades mitmeid tehnoloogias ning majanduskeskkonnas toimunud muutusi;
30. kutsub nii komisjoni kui ka liikmesriike tungivalt üles jälgima seniseid ja uusi pettusevõtteid ning võtma nendega seoses tulemuslikke vastumeetmeid, ning palub, et komisjon annaks eelarvekontrollikomisjonile 2013. aasta septembriks teada, milliseid ajutisi ja alalisi meetmeid on tolliprotseduuri 42 alusel võetud mitte ainult liidu, vaid ka liikmesriikide tasandil, ja kuidas on need pettuste arvu

⁽¹⁾ Protseduur, mida kasutab importija, et saada käibemaksuvabastust, kui imporditav kaup transporditakse teise liikmesriiki ning kui sihtliikmesriigis on käibemaksukohustus.

mõjutanud; võtab teadmiseks komisjoni rohelise raamatu käibemaksu tuleviku ning lihtsama, kindlama ja tõhusama käibemaksusüsteemi kohta (COM(2010) 695) ning nõuab käibemaksureformi kohta konkreetsete ettepanekute tegemist;

31. kutsub komisjoni üles nõudma tungivalt, et liikmesriigid lihtsustaksid oma käibemaksualaseid õigusakte, võtaksid maksuhalduritele käibemaksu tasumisest teatamiseks kasutusele standardvormi, kehtestaksid liikmesriikide tolliasutuste kohaldatava käibemaksuvabastuse juhtumite puhul ühtse ja nõuete kohase haldamiskorra ning tagaksid ka vastavate õigusaktide parema kättesaadavuse, tõlkides need vähemalt inglise, prantsuse ja saksa keelde;
32. peab kahetsusväärseks, et ajakohastatud tolliseadustiku jõustamine, mis on sätestatud komisjoni ettepanekus võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (COM(2012) 64), on edasi lükatud, ning leiab, et uus kavandatud tähtaeg, 31. detsember 2020, on vastuvõetamatu; tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. määruses (EÜ) nr 450/2008, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (ajakohastatud tolliseadustik),⁽¹⁾ oli sätestatud, et ajakohastatud tolliseadustik jõustub 24. juunil 2013, ning nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid võtaksid ettevalmistusprotsessi kiirendamiseks vajalikke meetmeid;
33. soovib tungivalt kõigil liikmesriikidel osaleda Eurofisci töövaldkonnas nr 3, milles tegeletakse tolliprotseduuri 42 väärkasutuse juhtumitega;
34. toetab komisjoni ettepanekut võtta vastu nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) seoses maksudest kõrvalehoidumisega importimisel ja muude piiriüleste tehingute tegemisel (COM(2008) 805) ning mille eesmärk on kehtestada liidusisesed tehinguid tegevate ettevõtjate solidaarvastutus, mille kohaselt vastutavad importijad solidaarselt, kui käibemaksust kõrvalehoidumise põhjuseks on käibemaksu kogumise eest vastutavale ametiasutusele esitatud ebakorrektsed, hilinenud või puudulikud tehinguaruanded, ning kannavad asjakohast karistust;
35. rõhutab, et liikmesriikide vaheline koostöö peaks olema tihedam ja ladiusam, teabevahetus paremini kontrollitud ning kohalike maksu- ja tolliasutuste vahel peaks olema rohkem otsekontakte, sealhulgas internetipõhise käibemaksuteabe vahetamise süsteemi (VIES) kaudu, mis aitab tagada tõhusama vastastikuse abi liikmesriikide vahel;
36. soovib liikmesriikidel anda viivitamata tolliasutustele internetis juurdepääs käibemaksuteabe vahetamise süsteemis sisalduvatele käibemaksukohustuslasena registreerimise numbritele, et tolliasutustel oleks võimalik täita oma kohustust kontrollida tollideklaratsioonidesse kantud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbreid; palub komisjonil Euroopa Parlamendi asjaomastele komisjonidele ja kontrollikojale kord kuus teada anda, mida on kõigis liikmesriikides tolliprotseduuri 42 raames esineva pettuse ärahoidmiseks ette võetud;
37. kutsub komisjoni üles looma süsteemi, mis ühitaks tollialase abi ja käibemaksualase halduskoostöö, et tagada tulemuslik teabevahetus, nii et ühe valdkonna asjaomaseid asutusi teavitataks korrapäraselt teise valdkonna tegevusest; on seisukohal, et see muudaks pädevate asutuste vahelise koostöö ja käibemaksuga maksustamise sihtriigi tulemuslikumaks ja kiiremaks;
38. rõhutab e-halduse tähtsust läbipaistvuse suurendamisel ning pettuse ja korrupsiooniga võitlemisel ning seeläbi avaliku sektori raha kaitsmisel; rõhutab, et liit on oma tööstuspartneritest maha jäänud ja seda muu hulgas ka süsteemide koostalitluse puudumise tõttu;⁽²⁾ rõhutab, et liit peab uue põlvkonna e-halduseni jõudmiseks oma pingutusi suurendama;
39. juhib tähelepanu sellele, et dokumenteeritud elektrooniliste mittesularahatehingute puhul on varimajanduses osalemine raskem ning et riigis tehtavate e-maksete ja riigis valitseva varimajanduse vahekorra vahel paistab valitsevat tihe seos;⁽³⁾ innustab liikmesriike kohustuslikele mittesularahamaksetele seatud künnist madalamale seadma;

⁽¹⁾ ELT L 145, 4.6.2008, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni 19. mai 2010. aasta teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa digitaalne tegevuskava“ (COM(2010) 245).

⁽³⁾ Varimajandus Euroopas aastal 2010: elektrooniliste maksesüsteemide kasutamine varimajanduse vastu võitlemiseks, Friedrich Schneider, A. T. Kearney, 2010.

40. kiidab heaks kontrollikoja soovitusel, eelkõige:
- soovitusel muuta tolliseadustiku rakendussätteid, et teha kohustuslikuks asjakohaste käibemaksu-kohustuslasena registreerimise numbrite edastamine;
 - soovitusel muuta käibemaksudirektiivi nii, et importijad oleksid solidaarselt vastutavad käibemaksust kõrvalehoidumise eest;
 - komisjonile antud soovitusel anda liikmesriikidele juhiseid abi ja halduskoostöö kohta;
 - soovitusel tagada käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrite kehtivuse automaatne kontrollimine ja luua tolliprotseduuri 42 alusel ELi riskiprofiil;
 - soovitusel muuta käibemaksudirektiivi, et võimaldada tolli- ja maksuandmete võrdlemist;
 - soovitusel tagada käibemaksu korrektseks sissenõudmiseks vajalik teabevahetus;
 - soovitusel luua tolliprotseduuri 42 alusel tehtavaid riskantseid tehinguid puudutav automatiseeritud teabe otsevahetussüsteem;

palub komisjonil iga kuue kuu järel aru anda, kuidas ja millal ta kavatseb need soovitusel ellu viia;

III osa. Kontrollikoja eruaruanne nr 14/2011 „Kas ELi toetus on suurendanud Horvaatia suutlikkust ühinemisejärgse rahastamise haldamiseks?”

41. tunneb heameelt kontrollikoja eriaruande nr 14/2011 üle ja toetab kontrollikoja järeldusi, eelkõige kontrollikoja tähelepanekut, et „üldiselt on Horvaatia ELi ühinemiseelse abi toel teinud suuri edusamme oma haldussuutlikkuse suurendamisel, et olla valmis suurenenud ELi vahendite haldamiseks pärast ühinemist”; tunnustab märkimisväärset ja positiivset osa, mis ühinemiseelsel ajal on olnud Horvaatia ametivõimude ettevalmistamisel ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu poliitika rakendamiseks ühinemisejärgsel perioodil;
42. peab kahetsusväärseks, et kontrollikoja aruanne ei sisalda piisavalt teavet vigade või pettuste taseme ja järelemeetmete, sh vajaduse korral õiguslike järelemeetmete kohta ning tulemuslikkuse hindamise kohta;
43. rõhutab siiski, et kontrollikoda järeldas, et siiani on abi „olnud eesmärkide saavutamisel vaid osaliselt edukas ning suutlikkuse arendamise edenemist tuleb toetada mitmetes kesksetes valdkondades nii enne kui pärast ühinemist”; võtab teadmiseks kontrollikoja auditileiu, et „suuremas osas ühinemiseelse abi valdkondadest ei ole komisjon veel hinnanud, kas Horvaatia suutlikkus on piisav selleks, et võimaldada rakendada abi ilma komisjonipoolsete eelkontrollideta” ja et „vaatamata viimasel ajal tehtud edusammudele on hankesuutlikkus ja korrupsiooniga võitlemine need kaks valdkonda, milles Horvaatia ametiasutused rohkem tuge vajavad”;
44. tunneb muret selle pärast, et kuidas oleks teatavate haldusasutuste ja institutsioonide puudulikkus valmisolekut ning eelmiste liiduga ühinemiste käigus ühinemiseelselt rahastamiselt struktuurifondidel põhinevale rahastamisele üleminekut arvestades võimalik sarnaseid riske vältida Horvaatia osas;
45. väljendab muret, et lisaks kontrollikoja poolt rõhutatud õigusaktide ühtlustamisele on tarvis pidevat järelevalvet ning meetmeid, et tegeleda:
- toetuste ebapiisavate kasutusmääradega mitmete hiljutiste programmide puhul;
 - välisauditite ja sisekontrolli suutlikkuse asjakohasusega;

- rahastamisprogrammide menetluste stabiilsusega;
 - läbipaistvuse küsimustega ning vajadusega tõsta sidusrühmade ja üldsuse teadlikkust;
 - vahendite kasutamise tulemuslikkuse, tõhususe ja säästlikkuse küsimustega tulemuslikkuse hindamise abil;
46. toetab kontrollikoja soovitusi ning eelkõige kutsub komisjoni ja Horvaatia ametiasutusi üles tegema tihedat koostööd, et seada veelgi suuremaks prioriteediks hankesuutlikkuse suurendamise, viies ellu töökohal ja väljaspool töökohta toimuvad kavandatud koolitused, võtta rohkem meetmeid piirkondliku ja kohaliku tasandi vajadustele vastava suutlikkuse arendamiseks, arendada edasi projektide mõjususe hindamist, koostada valik küpsetest projektidest, et ühinemisjärgset suurenenud rahastamist oleks võimalik täiel määral ära kasutada, võtta meetmeid maaelu arengukavade osas ja tugevdada korrupsioonivastaseid meetmeid;
47. toetab kontrollikoja soovitusi komisjonile võtta teistele riikidele antava ühinemiseelse abi puhul vajaduse korral arvesse Horvaatiale antud ühinemiseelsest abist saadud kogemusi;
48. tunneb heameelt komisjoni 24. aprilli 2012. aasta seirearuandes Horvaatia ühinemisetevõimistuste kohta antud hinnangu üle, et „Horvaatia ühinemisetevõimistused kulgevad üldiselt kavakohaselt. Riik on saavutanud märkimisväärse taseme oma õigusaktide *acquis*'ga vastavusseviimises. aasta eduaruande esitamisest ja 2011. aasta sügisel toimunud seiretabelite viimase ajakohastamisest saadik on tehtud hulk edusamme. Komisjon tuvastas sellegipoolest piiratud arvu küsimusi, millega tuleb edasi tegeleda”⁽¹⁾;
49. märgib, et mitme õigustiku peatüki puhul on jäänud veel hulk küsimusi, mis vajavad lahendamist; eelkõige tuleb tähelepanu pöörata riigihankeid käsitlevate teiste õigusaktide vastavusseviimisele, eriti kaitsehangete puhul, ning vastuvõetud uute õigusaktide nõuetekohasele rakendamisele, eelkõige kohalikul tasandil, pidades silmas ka struktuurifondide tulevast haldamist;
50. märgib lisaks, et vaja on jätkata jõupingutusi finantskontrolli valdkonnas, et parandada avaliku sektori sisefinantskontrolli ning kesk- ja kohalikul tasandil tehtavate välisauditite toimimist üldiselt, samuti finants- ja eelarvesätete valdkonnas, kus on vaja jätkata suutlikkuse suurendamist, et olla pärast ühinemist võimeline tõhusalt koordineerima omavahendite üldist süsteemi, ning jõudsamalt tuleb ajakohastada tollikontrolli strateegiat, keskendudes rohkem tollivormistusjärgsetele kontrollidele;
51. rõhutab, et mõnes valdkonnas on vaja teha suuremaid pingutusi, eriti põllumajanduse ja maaelu arengu valdkonnas, kus tuleb jätkata õigusaktide vastavusseviimist ning suurendada suutlikkust otsetoetuste haldamiseks ja maaelu arengu küsimustega tegelemiseks;
52. väljendab muret SAPARDi ja IPARDi vahendite madala kasutusmäära pärast – meetme 1 (investeeringud põllumajandusettevõtetesse) rakendamisel olid mõned sektorid eriti alaesindatud, eelkõige piimandus-, kasvuhooone- ning puu- ja köögiviljasektor; on seisukohal, et see osutab tõsistele puudustele nende sektorite suutlikkuses ja valmisolekus liidu vahendite kasutamiseks;
53. võtab teadmiseks viivitused ühinemiseelse abi rakendamisel; tunneb heameelt probleemiga tegelemisel saavutatud edu üle ning nõuab tungivalt, et komisjon ja Horvaatia ametivõimud jätkaksid abi rakendamise kiiruse tõstmist, eriti suutlikkuse kiirema suurendamise teel; rõhutab, et ühinemiseelse abi raames suutlikkuse suurendamine peaks olema suunatud nii keskastutustele kui piirkondlikele ja kohalikele struktuuridele; avaldab muret selle üle, et Horvaatia puhul võib viimatinimetatutele mitteküllaldase tähelepanu pööramine tuua kaasa liidu abi rakendamiseks ebapiisava haldussuutlikkuse ja -kogemuse;

⁽¹⁾ Komisjoni 24. aprilli 2012. aasta teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule: Seirearuanne Horvaatia ühinemisetevõimistuste kohta, lk 12.

54. kordab, et ühinemiseelse abi üks eesmärk on toetada kandidaatriikide võimet kasutada tulevast liidu rahastamist tõhusalt ja läbipaistvalt; tervitab seetõttu komisjoni uusi lähenemisviise Horvaatiale antava ühinemiseelse abi kavandamisel, nagu konkreetsete suutlikkuse arendamise projektide sidumine ühinemisläbirääkimistega ja mitmeaastaste rakenduskavade võimaldamine;
55. kutsub komisjoni üles võimalikult palju suurendama institutsioonilise õppimise ja suutlikkuse arendamise võimet kandidaatriikides ja võimalikes kandidaatriikides, eelkõige ühtlustades veelgi ühinemiseelse abi andmise menetlused nendega, mida kasutatakse struktuurifondide, Euroopa Sotsiaalfondi ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi raames;
56. märgib samuti, et regionaalpoliitika ja struktuurivahendite koordineerimise valdkonnas tuleb jätkata jõupingutusi, et teha tõhusalt teoks ühtekuuluvuspoliitika tulevaseks rakendamiseks vajaliku haldussuutlikkuse suurendamise kava ja töötada välja lõpuni kavandatud projektide esitamise süsteem;
57. kutsub Horvaatia ametiasutusi üles võtma meetmeid eespool mainitud probleemide lahendamiseks ning palub komisjonil anda aru edusammudest, mida Horvaatia on teinud nende ja teiste probleemide lahendamisel;
58. tunnustab Horvaatia edusamme oma institutsioonilise ja haldussuutlikkuse suurendamisel ning ühinemiseelse abi juhtimise konsolideerimisel;
59. tunneb heameelt selle üle, et 2011. aasta detsembris loodi Horvaatia regionaalarengu ja ELi rahaliste vahendite kasutamise eest vastutav ministeerium, ning asjaolu üle, et regionaalarengu ja ELi rahaliste vahendite kasutamise eest vastutav minister on määratud ka asepeaministriks, mis näitab uue valitsuse pühendumist regionaalarengut ja liidu rahaliste vahendite kasutamist puudutavatele küsimustele;
60. märgib, et Horvaatia on teinud märkimisväärseid jõupingutusi usaldusväärse finantshaldus- ja -kontrollisüsteemi loomiseks, mistõttu on 2012. aasta teises pooles oodata eelkontrollide kaotamist; rõhutab, et sellegipoolest on tarvis võtta edasisi järjepidevaid meetmeid, kuna suuremas osas valdkondadest ei ole komisjon veel volitanud Horvaatiat rakendama ühinemiseelset abi ilma eelkontrollideta;
61. tunneb heameelt asjaolu üle, et 2012. aasta jaanuaris jõustus uus avalikke hankeid käsitlev õigusakt, mis tagab suurema läbipaistvuse, ja et 2011. aastal viidi ellu ühinemiseelse abi rahastamisvahendi (2008) kergmestimisvahendi (Twinning Light facility) projekt, et suurendada suutlikkust avalike hangete menetlustes esinevate eeskirjade eiramiste kõrvaldamiseks, mis sisaldas muu hulgas ka teadlikkuse tõstmise meetmeid;
62. nõuab tungivalt, et komisjon ja Horvaatia ametivõimud võtaksid esmajoones käsile tugeva avalike hangete süsteemi ülesehitamise; rõhutab sellega seoses, et korruptsioonivastasel võitlusel on keskne osa ühinemisprotsessis tervikuna ja et suutmatuse rakendada korruptsioonivastaseid ennetusmeetmeid kahjustab suutlikkust liidu abi vastu võtta;

IV osa. Kontrollikoja eruaruanne nr 16/2011 „ELi finantsabi Bulgaaria, Leedu ja Slovakkia tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimiseks: saavutused ja tulevased probleemid”

63. rõhutab, et dekomisjoneerimine muutub lähiaastatel üha tähtsamaks küsimuseks, sest 2025. aastaks tuleb sulgeda üks kolmandik 14 liikmesriigis tegutsevast 133 tuumareaktorist ⁽¹⁾;
64. palub eelarvekomisjonil ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil 2014.–2020. aasta finantsraamistiku üle peetavatel läbirääkimistel eelarvekontrollikomisjoni leide arvesse võtta;

⁽¹⁾ Komisjoni 12. detsembri 2007. aasta teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Teine aruanne tuumarajatiste, kasutatud tuumkütuse ja radioaktiivsete jäätmete dekomisjoneerimiseks eraldatud rahaliste vahendite kasutamise kohta” (COM(2007) 794, lk 10).

Kontrollikoja auditileiud

65. rõhutab, et kontrollikoja auditileiud võib kokku võtta järgmiselt:
- „a) Tulenevalt väga laialivalguvast poliitikaraamistikust ei teostata programmide puhul põhjalikku vajaduste hindamist ega prioriseerimist, ei seata konkreetseid eesmärke ega määratleta tulemusi, mida tahetakse saavutada. Vastutus on hajutatud, seda eriti programmide järelevalve ja eesmärkide saavutamise osas. Komisjonipoolne järelevalve keskendub eelarve täitmisele ja projektide elluviimisele.
 - b) Puudub põhjalik hinnang dekomisjoneerimise ja ohtude leevendamise protsessi edenemisele. Esmatähtsate infrastruktuuriprojektide juures täheldati viivitusi ja ülekulusid.
 - c) Kuigi reaktorid suleti ajavahemikus 2002–2009, ei ole programmidega kaasnenud vajalikke organisatsioonilisi arenguid, mis võimaldaks operaatoritel muutuda efektiivseteks dekomisjoneerimisorganisatsioonideks.
 - d) Olemasolevatest rahalistest vahenditest (k.a 2013. aastani ELi toetusena eraldatud 2,85 miljardit eurot) ei piisa ning puudu jääb oluline summa (umbes 2,5 miljardit eurot) ⁽¹⁾;
66. märgib samuti, et komisjoni esitatud rahastamiskava suhtes ei viidud läbi põhjalikku eelhindamist;

Euroopa Parlamendi järeldused

67. märgib, et kontrollikoja aruandes kirjeldatud olukord peegeldab ajavahemikku 2010. aasta lõpuni ning komisjon on pärast seda teinud rea algatusi;
68. märgib, et liidu üldeesmärk tuumaenergia valdkonnas on maksimaalne tuumaohutus;
69. võtab teadmiseks komisjoni väite, et ta on kehtestanud menetlusraamistiku, mis seab konkreetsed eesmärgid, määrab kindlaks rollid ja vastutuse ning määratleb selgelt aruandlus- ja järelevalvenõuded ⁽²⁾;
70. võtab teadmiseks komisjoni vastuse, milles komisjon selgitab, et vajaduste hindamine oli osa 2011. aastal läbi viidud mõjuhinnangust (SEC(2011)1387); märgib, et mõjuhinnangus käsitleti seni tehtud edusamme, lahendamist vajavaid probleeme ja rahastamisolukorda;
71. tuletab meelde, et Bulgaaria ja Slovakkia ühinemislepingutes on sätestatud liidupoolse finantsabi pakkumise ajaline piir (vastavalt 2009. ja 2006. aasta);
72. tunneb heameelt ettepaneku üle võtta vastu nõukogu määrus liidu toetuse kohta tuumarajatiste dekomisjoneerimise abiprogrammidele Bulgaarias, Leedus ja Slovakkias (COM(2011) 783), mis põhineb sidusrühmade, asjaomaste liikmesriikide - Bulgaaria, Leedu ja Slovakkia - ning dekomisjoneerimise eksperdirühmadega ulatuslikul konsulteerimisel; tunneb heameelt selle üle, et ettepanekus võeti arvesse ka Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsiooni ⁽³⁾ ning kontrollikoja 2011. aasta dekomisjoneerimise tulemusauditi järeldusi ja soovitusi;
73. märgib, et eksperdid nõudsid, et liidu lisatoetuse rakendamine põhineks kindlal, täielikul ja üksikasjalikul dekomisjoneerimiskaval, mis hõlmaks täielikku kuluarvutust kuni dekomisjoneerimise lõpp-tähtjani; on seisukohal, et selgesti tuleks märkida riigipoolne kaasrahastamine ja see, kuidas kõnealused riiklikud rahalised vahendid pikas perspektiivis tagatakse;

⁽¹⁾ Eriaruanne nr 16/2011, lk 7.

⁽²⁾ Komisjoni 13. juuli 2011. aasta aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Ühinemisaktide alusel Leedule, Slovakkiale ja Bulgaariale tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimise toetamiseks seoses varase sulgemisega aastatel 2004–2009 antud rahaliste vahendite kasutamise kohta” (COM(2011) 432).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 5. aprilli 2011. aasta resolutsioon uutes liikmesriikides asuvate tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimiseks eraldatavate ELi vahendite tõhususe ja tulemuslikkuse kohta (ELT C 296 E, 2.10.2012, lk 19).

74. märgib rahuloluga, et sidusrühmad toetasid selgelt komisjoni ülalnimetatud mõjuhindangus ⁽¹⁾ esitatud keskseid eesmäärke, samuti liidu toetuse suunamist suurimat liidu lisandväärtust pakkuvate konkreetsete eesmärkide saavutamiseks; märgib, et algusest peale tuleks kaaluda vastavusmenetlust ja kulutuste hoolsat jälgimist;
75. tuletab meelde ja rõhutab vastastikuseid kohustusi, mille liit ning Bulgaaria, Slovakkia ja Leedu vastavalt seoses Kozloduj tuumaelektrijaama nelja reaktori, Bohunice V1 tuumaelektrijaama reaktorite 1 ja 2 ning Ignalina tuumaelektrijaama reaktorite 1 ja 2 dekomisjoneerimisega võtnud on;
76. taunib asjaolu, et Ignalina tuumaelektrijaama puhul on niisuguste äärmiselt oluliste projektide nagu B1 ja B234 rakendamisel esinenud tõsiseid viivitusi tehniliste ja äriliste vaidluste tõttu, mis on põhjustanud suurt majanduslikku kahju ning katkestusi dekomisjoneerimisprotsessis;
77. usub, et 2012. aasta juulis Ignalina tuumaelektrijaama ja NUKEM/GNS vahel kokku lepitud tehnilistel lahendustel põhinev tegevuskava on oluline samm projekti B1 kasutatud tuumkütuse vahelao probleemi tõttu kujunenud ummikseisu lahendamisel;
78. taunib asjaolu, et üksikasjalikku tegevuskava rakendamise eduaruannet, mille tähtaeg oli 5. oktoober 2012, ei ole esitatud;
79. tunneb heameelt edu üle, mida on saavutatud mõnes tegevuskavas käsitletud küsimuses, näiteks mahutite heakskiitmine ja kraanadega seotud tõhustamismeetmed;
80. tunneb siiski endiselt muret, et seni lahendamata küsimustes, nagu amortisaatorite probleem ning lekete ja ebakvaliteetse kütuse käitlemine, ei ole kokkulepet saavutatud ning see takistab eespool nimetatud tegevuskava kiiret rakendamist;
81. nõuab tungivalt mõlemalt asjaomaselt poolelt, et kõigis veel lahendamata küsimustes jõutaks kiirelt ja õigeaegselt kokkuleppele;
82. toetab eelarvekontrollikomisjoni 10.–12. juuli 2012. aastal Leedus korraldatud teabekogumissiooni leide ning on sellega seoses veendunud, et liidu rahalise abi andmine tuleks peatada projektide B1 ja B234 osas kokkuleppele jõudmiseni;
83. toetab komisjoni ettepanekut eraldada Ignalina tuumaelektrijaamale ajavahemikul 2014–2017 täiendavalt 230 miljonit eurot; kinnitab, et raha tuleks eraldada üksnes juhul, kui eespool nimetatud nõukogu määruse ettepanekus sätestatud eeltingimused on täidetud; usub, et pärast seda tähtaega tuleks liidu rahalise abi andmine lõpetada;
84. rõhutab, et dekomisjoneerimistegevused peaksid olema kavandatud ohutult ja tõhusalt, et need võimaldaksid kiiret dekomisjoneerimislubade väljastamist vastavalt asjaomastes dekomisjoneerimiskavades sätestatud ajakavadele;
85. kutsub komisjoni üles esitama Euroopa Parlamendile hinnangut kolme tuumaelektrijaama pöördumatu ja täieliku dekomisjoneerimise rahastamisvajaduse kohta;
86. tuletab meelde, et ainult riiklikud tuumaenergiaalased reguleerivad ametiasutused võivad väljastada ranges vastavuses riiklike õigusaktidega juriidilistele isikutele dekomisjoneerimislube;

(1) SEC(2011) 1387, lk 34, vt lisa 1.

87. palub Leedu valitsusel moodustada seoses projektidega B1 ja B234 sõltumatu projektijuhtimismeeskonna; märgib, et tagada tuleb ka Ignalina tuumaelektrijaama projektide sõltumatu juhtimine, mida soovib ka Leedu riigikontroll;
88. nõuab dekomisjoneerimislubade hankimiseks selge tähtaja määramist, kui seda ei ole veel määratud;
89. võtab murelikult teadmiseks viivitused kasutatud kütuse ajutiseks hoiustamiseks mõeldud rajatiste ehitamisel ja valmimisel ja on seisukohal, et tuumkütuste vardaid ei saa jaamadest välja viia, kuni sellised rajatised ei ole valmis; märgib, et Ignalina elektrijaama puhul peab olema esmatähtis teise reaktori tuumkütuse varraste eemaldamine ja ohutu vaheladustamine;
90. nõuab, et Ignalina tuumaelektrijaama ja kahe projekti peatöövõtja vahelised erimeelsused seoses aluslepingute tõlgendamise ja lepingute sõlmimisega ning jätkuvad erimeelsused tehnilistes ja ärilistes vaidlustes lahendataks vahekohtu menetluse raames; märgib, et liidu täiendava rahalise abi andmine tuleks peatada kuni erimeelsuste lahendamiseni; palub komisjonil esitada Euroopa Parlamendile igal aastal aruande olukorra kohta;
91. on sügavalt mures, et kontrollikoja hinnangul on dekomisjoneerimisprojektide lõpuleviimiseks puudu umbes 2,5 miljardit eurot; see tähendab, et puudu on ikkagi märkimisväärsed rahasummad;
92. kutsub komisjoni üles tegema koostööd Bulgaaria, Leedu ja Slovakkia valitsustega ning püüdma saavutada võimalikult suurt edu tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimisel, tehes sel eesmärgil 2017. aastaks või vajaduse korral 2020. aastaks kättesaadavaks piisavalt rahalisi vahendeid; palub komisjonil ühtlasi seada kaugeleulatuvad rakenduseesmärgid ja jälgida eesmärkide poole liikumist; on seisukohal, et kui kehtestatud eesmärgid ei täideta, tuleb rakendada karistusi; nõuab, et Euroopa Parlamendile esitataks igal aastal aruanne tehtud edusammude kohta;
93. märgib, et Leedu, Slovakkia ja Bulgaaria tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimise käigus ei ole selles protsessis osalevate liikmesriikide vastutust ega kohustusi selgelt määratletud; märgib, et tuumaelektrijaamade dekomisjoneerimisega seotud vastutuskoorem on olnud oma tuumajaamu sulgevate liikmesriikide jaoks ebaproportsionaalne;
94. väljendab heameelt asjaolu üle, et ülalnimetatud nõukogu määruse ettepanekus (COM(2011) 783) ei ole seatud mitte üksnes üldisi eesmärgid, vaid ka konkreetset, mõõdetavat, saavutatavat, asjakohast ja tähtjalist eesmärgid kolme liikmesriigi jaoks; märgib, et täiendavad eesmärgid ja tulemusnäitajad määratakse kindlaks projekti tasandil, rakendusmeetmetes ja iga-aastastes tööprogrammides;
95. on seisukohal, et ettepanekus võtta vastu nõukogu määrus peaks olema Ignalina programmile täiendavate vahendite eraldamise õiguslik alus ühinemisakti protokoll nr 4 ja mitte Euroopa Aatomienenergiaühenduse asutamislepingu artikkel 203;
96. väljendab heameelt asjaolu üle, et hiljemalt 2015. aasta lõpuks kinnitab komisjon aruande, milles hinnatakse kõikide meetmete eesmärkide saavutamist tulemuste ja mõjude tasandil, vahendite kasutamise tõhusust ning selle liidu lisandväärtust, et otsustada meetmete muutmine või peatamine; palub komisjonil esitada Euroopa Parlamendile hindamisaruande koopia;
97. palub Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangal (EBRD) teha Bulgaarias, Leedus ja Slovakkias elluviidavate projektide teostamise aruanded Euroopa Parlamendile kättesaadavaks;
98. palub komisjonil ja kontrollikojal hinnata EBRD-ga tehtava koostöö lisandväärtust ja tema võimet tegutseda rahaliste vahendite haldajana, arvestades et liit annab 96 % rahalistest vahenditest;

99. palub komisjonil koostada aruande dekomisjoneerimisprotsessi kohta neis kolmes riigis; palub komisjonil koostada ka aruande Greifswaldi tuumaelektrijaama dekomisjoneerimise kohta, et määrata kindlaks parimad tehnoloogilised ja korralduslikud tavad ning luua võrdlusalus tulevaste dekomisjoneerimisprojektide jaoks;

V osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 1/2012 „Euroopa Liidu arenguabi mõjususe toiduga kindlustatuse tagamiseks Sahara-taguses Aafrikas”

100. on rahul kontrollikoja aruande ja selle üldise järeldusega, et liidu arenguabi, mille eesmärk on toiduga kindlustatuse tagamine Sahara-taguses Aafrikas, on enamasti tõhus ning aitab oluliselt kaasa toiduga kindlustatuse tagamisele partnerriikides, mille põllumajandussektor ei ole veel jätkusuutlik ja kindel; märgib sellegipoolest, et kontrollikoja sõnul on mitmes valdkonnas siiski veel märkimisväärselt arenguruumi;
101. võtab rahuloluga teadmiseks kontrollikoja auditileiud, et seal, kus toiduga kindlustatus on osa Euroopa Arengufondi (EAF) strateegiast, vastab liidu arenguabi suurel määral Sahara-taguse Aafrika riikide vajadustele ja prioriteetidele, ning et komisjon suunas liidu arenguabi riikidele, kus alatoitumuses inimeste arv on kõige suurem;
102. nõustub kontrollikojaga selles osas, et liidu arengubis tuleb panna suuremat rõhku toiduga kindlustatusele;
103. taunib asjaolu, et toiduga kindlustatust, põllumajandust ja maaelu arengut on kümnenda EAFi puhul valitud sihtvaldkonnaks väiksema arvu partnerriikide jaoks kui üheksanda EAFi puhul ning et mitu toiduga kindlustamata riiki on selles valdkonnas saanud vähe liidu arenguabi või pole seda üldse saanud; nõustub kontrollikojaga, et see ei ole kooskõlas kriitilise olukorraga seoses aastatuhande arengueesmärgiga nr 1 (kaotada äärmine vaesus ja nälg) ning asjaoluga, et EAF pidi omistama toiduga kindlustatusele suuremat tähtsust; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pöörama rohkem tähelepanu sellele valdkonnale EAFi riigistrategia dokumentide koostamisel ning eraldama selleks eesmärgiks rohkem rahalisi vahendeid;
104. toetab kontrollikoja soovitusi, et Euroopa välis teenistus ja komisjon viiksid igas riigis läbi toiduga kindlustatuse olukorra struktureeritud hindamise ning kaaluksid ELi arenguabi kavandamisel süstemaatiliselt liidu antava asjakohase toetuse võimalikku ulatust; kutsub komisjoni arengu ja koostöö peadirektoraati EuropeAid üles kasutama humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraadi kohalikest büroodest ja teistest allikatest pärinevaid andmeid ja analüüse ning aitama kaasa sellele, et kehtestataks tõhusad varajase hoiatamise süsteemid toiduga kindlustamatuse puhuks; samuti kutsub Euroopa välis teenistust üles aitama tagada, et nende süsteemide jätkusuutlikuks toimimiseks suurendataks vastavat haldussuutlikkust ning rakendataks ennetusstrateegiaid, mis aitaksid kõige kehvemas olukorras olevatel inimestel oma eluga paremini toime tulla;
105. märgib, et pärast 2008. aasta toidukriisi, mille tagajärjel mitmed Sahara-taguse Aafrika riigid tõsiselt kannatasid, on toiduainete hinnad järk-järgult taastunud endisel tasemel ning volatiilsus ja spekulatsioonid tõenäoliselt jätkuvad; kutsub komisjoni üles välja töötama reageerimisstrateegiaid erinevate ettenägematute olukordade jaoks ja tegema asjakohaseid ettepanekuid; kutsub komisjoni üles võtma teadmiseks ka asjaolu, et toiduainete järkjärguline hinnatõus ei ole lühiajaline probleem, vaid osa märgatavast pikaajalisest tõusutendentsist, mistõttu on vaja laiemate arengueesmärkidega otseses seoses olevat pikemaajalist ja terviklikku strateegiat; nõuab, et mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020 hõlmaks uut toiduainete rahastamisvahendit või samaväärset mehhanismi, mis tagaks selle, et liit suudaks sarnaste fondide abil kiiresti reageerida uutele toidukriisidele, võttes arvesse nende ettenägematust ja toiduainete hindade volatiilsuse kasvu; on arvamusel, et finants spekulatsioonid suurendavad toiduainete hindade volatiilsust ning seetõttu on vaja võtta tõhusaid meetmeid niisuguse spekulatsioonide vastu, sealhulgas tuletisinstrumentide turu reguleerimise ja kontrollimise kaudu;
106. taunib asjaolu, et suurest majanduskasvust hoolimata kannatab neljandik Sahara-taguse Aafrika elanikkonnast endiselt alatoitumuse all; juhib tähelepanu sellele, et piirkonnas on olemas tehnoloogia, teadmised ja loodusvarad, et olukorda muuta; rõhutab, et ülioluline on rahu, demokraatia ja poliitiline stabiilsus, kuna juurdepääs maale ja turgudele, omandiõigused ja haridus võimaldavad suurendada valitsuste ja ametivõimude mõju ja vastutust;

107. võtab teadmiseks kontrollikoja väljatoodud puudused seoses EAFi kaudu eraldatud vahendite ning perioodi 1996–2006 toiduga kindlustatuse eelarvete vahendite kasutamise koordineerimisega; kutsub komisjoni üles nimetatud kahe vahendi eesmärke ühtlustama, et need oleks üksteist vastastikku täiendavad ning et vahendeid kasutataks võimalikult tõhusalt;
108. on seisukohal, et komisjon peaks võtma liidu arengupoliitika elluviimisel süstemaatiliselt arvesse olukorda toiduga kindlustamisel ning eelkõige kroonilist toiduga kindlustamatust;
109. rõhutab, kui oluline on hädaabi, taastustöö ja arengu suurem ühendamine, et tagada abi mõjususe; kordab, kui tähtis on eraldada piisav osa liidu ülemeremaade arenguabist põllumajandussektorile; peaks kahetsusväärseks, et alates 1980. aastatest on põllumajandusele eraldatavat arenguabi väga tugevalt vähendatud, ning kutsub komisjoni üles eelistama põllumajandust arenguabi andmisel, sealhulgas ka toetama põllumajandusettevõtjate turulepääsu; juhib tähelepanu sellele, et arenguabi on osa laiemast skeemist, milles kaubandus, rahaülekanded ja muud tuluallikad on enamikus arengumaades tänapäeval olulisemad kui kõik ametliku arenguabi maksed kokku, ning et ühine põllumajanduspoliitika takistab vaba ja õiglast kaubandust kiiresti arenevate turgudega;
110. rõhutab, et põllumajandussektori vastupidavuse suurendamiseks tuleb käsitleda kogu toiduainete tarneahelat alates põllumajandusettevõttest kuni tarbija toidulauani; on veendunud, et põllumajandussektori haavatavuse vähendamiseks peavad Sahara-taguse Aafrika valitsused võtma pikaajalisi poliitilisi kohustusi; juhib tähelepanu sellele, et abinõud toetused, mida antakse ekstreemseid ilmastikutingimusi taluva seemne kujul, võivad olla oluliseks kaitsemehhanismiks väiketootjatele ja peredele, kes vastasel korral rängalt kannataksid; rõhutab varajaste hoiatuste ning sanitaaringimuste, seemnete ja loomasööda alase ennetustöö olulisust; peab kahetsusväärseks, et vägivald ja ebakindlus on suureks takistuseks toiduga kindlustatusele tulevikus;
111. rõhutab vajadust keskenduda Euroopa ja maailma tasandil toiduabist kaugemale ulatuvale toidupoliitikale, abistajate vahelisele ning abistajate ja abi saajate vahelisele koostööle koos kohaliku partnerluse tugevdamisega ning partnerriikide otsustavale rollile tagada selles sektoris märgatavaks eduks vajalikud põhitingimused, nagu riigis valitsev rahu ja investeeringud maapiirkondade infrastruktuuri; rõhutab lisaks, et pikaajaline ühiskondlik ja majanduslik areng vajab lisaks abile jätkusuutlikke tuluallikaid; on seisukohal, et vabad ja õiglasel kaubandussuhted Euroopa ja arengumaade vahel lähtuvalt Maailma Kaubandusorganisatsiooni põhimõtetest on otsustava tähtsusega, et parandada toiduga kindlustatust ja kiirendada inimarengut Sahara-taguses Aafrikas;
112. jagab kontrollikoja seisukohta, et arvestades toiduainete rahastamisvahendi (2008–2010) eesmärke ja rahastamislünka selle programmitöö perioodi lõpu ja järgmise EAFi programmitöö perioodi (alates 2014) vahel oleks pikem rakendusperiood olnud asjakohasem; rõhutab, kui oluline on tagada abi järjepidevus toorainehindade jätkuvat volatiilsust ja kõrget taset arvestades; rõhutab vajadust püüda saavutada tihedas koostöös Maailma Toiduprogrammi, ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni ning Põllumajanduse Arendamise Rahvusvahelise Fondiga vastastikune täiendavus ja sünergia liidu korraldatavate toiduga kindlustatuse programmide ning nimetatud ja teiste rahvusvaheliste abiandjate programmide vahel;
113. väljendab sügavat muret kontrollikoja auditileiu pärast, mille kohaselt ei ole toitumisele piisavalt tähelepanu pööratud, ja peab seda murettekitaavaks, sest alatoitumise tagajärjed on äärmiselt rasked, eelkõige kui alatoitumust esineb raseduse ajal või esimesel kahel eluaastal, ning need võivad põhjustada pöördumatuid kahjustusi; juhib tähelepanu sellele, et alatoitumus on takistuseks inimarengule, tekitades üksikisikutele pöördumatuid kahjustusi ning põhjustades riikidele suuri majanduslikke ja sotsiaalseid kaotusi; kiidab heaks komisjoni otsuse, mis on esitatud komisjoni teatises ELi poliitilise raamistiku

kohta, millega toetatakse arenguriike toiduga kindlustatuse probleemide lahendamisel (COM(2010) 127), lisada tootumisalane mõõde liidu programmidesse; kordab oma üleskutset komisjonile koostada kõnelause mõõde kohta eraldi teatis ja lisada oma arengupoliitikasse usaldusväärseid ja mitut valdkonda hõlmavad tootumisstrateegiad; juhib tähelepanu sellele, et üheks kõige olulisemaks ja kulusäästlikumaks sekkumisvahendiks on naiste mõjuvõimu suurendamine, millega saab olulisel määral kaasa aidata sellele, et leibkonnad tähtsustaksid tervishoidu ja laste tootumist;

114. võtab teadmiseks kontrollikoja auditileiu, et liidu sekkumismeetmed on üldiselt hästi kavandatud ja saavutavad suurema osa kavandatud tulemustest, kuid peab kahetsusväärseks, et puuduvate tulemusnäitajate tõttu on eesmärkide kvaliteet olnud kõikumine ja raskesti mõõdetav ning poolte auditeeritud sekkumismeetmete puhul on tulemuste jätkusuutlikkus olnud küsitav; palub komisjonil seada realistlikumad ja mõõdetavamad sekkumiste eesmärgid ning parandada nende määratlust üldise eelarvetootuse programmides, kus erilist tähelepanu tuleks pöörata ettevõtlikkuse ergutamisele kasvava noorsoo seas ja põllumajandussektoris naiste diskrimineerimise kõrvaldamisele;
115. on jätkuvalt veendunud, et toiduga kindlustatuse seisukohalt on oluline suurendada tootumise aspekti osakaalu arenguabis, ning palub, et komisjon esitaks selle kohta 2013. aasta kevadeks kirjaliku eduaruande;
116. märgib, et toiduga kindlustatuse tagamiseks võetavate liidu meetmete üldise mõju määravad ära ka liidu põllumajandus-, kalandus-, energia- ja kaubanduspoliitika; rõhutab, et vaja on kindlustada poliitikavaldkondade arengusidusus kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 208 ning et need poliitika-valdkonnad peaksid hõlmama ja järgima nn mittekahjustamise põhimõtet;
117. on ühel arvamusel kontrollikojaga selles, et komisjon peaks paremini toetama põllumajandus- ja sotsiaaltoetusprogrammide rahalist jätkusuutlikkust;

VI osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 2/2012 „Euroopa Regionaalarengu Fondi kaasrahastatud VKEd finantskorraldusvahendid”

118. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande nr 2/2012 üle, milles keskendutakse Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) kaasrahastatud finantskorraldusvahenditele programmitöö perioodidel 2000–2006 ja 2007–2013; tunnustab, et eriaruandes nr 2/2012 antakse teavet ERFi kaasrahastatud finantskorraldusvahendite mõjususe ja tõhususe kohta ning see põhineb Ühendkuningriigi, Saksamaa, Slovakkia, Ungari ja Portugali projektide auditivalimil;
119. on arvamusel, et selline auditiaruanne oleks väga väärtuslik ka programmitöö perioodi 2007–2013 lõpus, võimaldades teha uusi järeldusi ERFi kaasrahastatud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) rahastamisvahendite tulemuslikkuse kohta; on ühtlasi seisukohal, et kui nimetatud perioodi lõpus selline aruanne koostada, oleks tänu sellele võimalik vältida korduvaid vigu ning suurendada ERFi kaasrahastatavate tulevaste finantskorraldusmeetmete mõjusust ja tõhusust;
120. rõhutab, et VKEd on liidu majanduse nurgakivi, sest nad loovad töökohti, innovatsiooni ja jõukust; märgib siiski, et VKEd tegutsemist võivad raskendada rahastamislingad, st teatud faasis ei anta neile vajalikku liiki ja vajalikku mahus rahastamist;

121. tunnistab, et eelarvepiirangute ja erasektori laenuvõtmise võime vähenemise ajal on kõige rohkem kannatanud VKEd ja eelkõige mikroettevõtted ning neile tuleks seetõttu anda rohkem liidu toetust, et jätkuks töökohtade loomine, innovatsioon ja majanduskasv; märgib, et erilist tähelepanu tuleb pöörata VKEdele, kes tagavad kohalikul tasandil säästva arengu, ja et ühtekuuluvuspoliitika kui peamine lähenemise ja jätkusuutliku arengu edendamise vahend kogu liidus on üks kahest peamisest kanalist, mille kaudu liidu toetus VKEdeni jõuab; toonitab seetõttu, et rahastamisvahendite kasutamist ühtekuuluvuspoliitikas seoses VKEdega tuleks edaspidi tugevdada, kuna sellega saab tagada käibefondid, edendada avaliku ja erasektori partnerlusi ning saavutada liidu eelarve mitmekordistav mõju;
122. tuletab meelde, et ettevõtluse toetamiseks viib liit ellu oma ettevõtlus- ja ühtekuuluvuspoliitikat, kasutades selleks peamiselt toetusi, kuid järjest rohkem ka ERFi raames eraldatavaid rahastamisvahendeid; võtab teadmiseks, et rahastamisvahendid on tagasimakstavad ja kapitali taaskasutavad, tagades seeläbi VKEdele järjepideva rahalise toetuse;
123. tunnistab, et rahastamisprogrammidele juurdepääsu elluviimiseks on vaja aktiivselt kaasata finantsvahendajaid, kes muundavad avaliku sektori rahalised vahendid VKEde rahastamisvahenditeks; märgib, et avaliku sektori rahalisi vahendeid võib täiendada erasektori lisavahenditega, mis suurendavad VKEdesse investeerimiseks saadaval olevat kogusummat; märgib, et sellist tegevust määratletakse tavaliselt finantsvõimendusena või mitmekordistava mõjuna;
124. rõhutab, et rahastamisvõimaluste puudumise tõttu on idufirmade arv vähenenud, mis tähendab seda, et ERFi kaasrahastatavad rahastamisvahendid muutuvad ettevõtluse soodustamisel järjest tähtsamaks;
125. tuletab meelde, et kontrollikoja auditis keskenduti ERFi poolt programmitöö perioodidel 2000–2006 ja 2007–2013 kaasrahastatud finantskorraldusvahenditele ja et auditileiud põhinevad projektide valimi otsesel läbivaatamisel ning komisjoni ja liikmesriikide juhtimis-, järelevalve- ja teabesüsteemide kontrollimisel;
126. märgib, et kontrollikoda keskendus oma auditis kolme peamist tüüpi rahastamisvahenditele: omakapitali-, laenu- ja tagatisvahendid; märgib, et need kõik on ERFi kaasrahastamiseks kõlblikud, kuid peavad vastama liidu ja liikmesriikide rahastamiskõlblikkuse eeskirjadele; kinnitab, et auditi peamine eesmärk oli hinnata, kas ERFi kulutused VKEde finantskorraldusvahenditele on olnud mõjusad ja tõhusad;
127. väljendab heameelt kontrollikoja leidude ja soovitude üle, mis puudutavad rahastamisvõimaluste hindamist; märgib, et järgmist programmitöö perioodi käsitlevas seadusandlikus ettepanekus⁽¹⁾ on selline hindamine tehtud kohustuslikuks ja peab toimuma eelhindamisena; kutsus komisjoni üles lisama asjaomasesse määrusesse alusakti osana vastavad nõuded, sealhulgas kvantitatiivsed võrdlusalused, mis käsitlevad eelhindamise rolli ja kasutamist; on seisukohal, et vahendite taaskasutamist puudutavate sätete küsimust tuleks järgmist programmitöö perioodi käsitlevas seadusandlikus ettepanekus samuti käsitleda;
128. märgib, et struktuurifondide määrused võimaldavad erasektori eeliskohtlemist võrreldes avaliku sektoriga; kutsus komisjoni üles erasektori eeliseisundit asjakohaselt põhjendama, sest selline käitumine võib piirata suutlikkust nõuda tagasi kõik liigsed vahendid ja võimalust need teistele VKEdele ümber jagada;

(1) Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühissätted ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide – Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi – kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (COM(2011) 615/2).

129. on mures selle pärast, et kontrollikoda leidis, et meetmete mõjusust ja tõhusust takistasid järgmised olulised puudused:
- kättesaadavates VKEde rahastamislünkade hinnangutes esines tõsiseid puudusi ja neid hinnanguid ei avaldatud korrapäraselt;
 - algselt toetuste andmiseks kavandatud struktuurifondide määrused sisaldavad olulisi puudusi, kuna neis ei käsitleta rahastamisvahendite eripärasid;
 - enne rahaliste vahendite VKEdeni jõudmist esines olulisi viivitusi ja teiste VKEdele suunatud ELi programmidega võrreldes puudub ERFil rahuldav võime erasektori investeeringute abil finantsvõimenduse tekitamiseks;
130. tuletab samuti meelde, et oma arvamuses uudsete rahastamisvahendite kohta seoses järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga ⁽¹⁾ nõudis Euroopa Parlamendi regionaalarengukomisjon rahastamisvahendite õigusraamistiku kohese selguse, lihtsuse ja läbipaistvuse tagamist ning ühtset mõistetele viitamist rahastamisvahendeid käsitlevates õigusaktides;
131. võtab murega teadmiseks, et varasemaid iga-aastasi rakendamisarundeid, järelevalvekomiteesid ja rakenduskavade näitajaid on peetud rahastamisvahendite eesmärkide ja ülesannete täitmiseks ebapiisavateks või mittesooitavateks; tunneb heameelt algatuse JEREMIE raames tuvastatud aruandluse ja järelevalvetegevuse edusammude üle;
132. peab kahetsusväärseks, et valdusfondide tasandil ei tuvastanud kontrollikoda ei programmi töö perioodil 2000–2006 ega 2007–2013 märkimisväärset erasektoripoolset finantsvõimendust; avaldab imestust selle üle, et korraldusasutuste ja finantsvahendajate vahelistes rahastamislepingutes puuduvad tavaliselt selged finantsvõimendusele esitatavad nõuded, välja arvatud teatavate omakapitalifondide puhul, millel olid erasektori kaasrahastajatele siduvad finantsvõimendusnõuded;
133. toetab kontrollikoja nõudmist, et rahastamisvahendite finantsvõimenduse kontseptsioon oleks selgelt määratletud; rõhutab siiski, et arvestades survet saavutada kõrgem finantsvõimendus, on oluline meelde tuletada, et ühtekuuluvuspoliitika rahastamisvahenditest rahastatakse tavaliselt projekte vähemarenenud piirkondades ja majandusraskustega piirkondades, eesmärgiga parandada olukorda turutõrgete ja mitteoptimaalse investeerimise korral, mistõttu ühtekuuluvuspoliitika rahastamisvahendid ei ole suunatud mitte ainult lühiajalise kasumlikkuse, vaid ka suure sotsiaalmajandusliku kasu saamisele eelkõige piirkondlikul ja kohalikul tasandil; juhib tähelepanu sellele, et mitmetasandiline valitsemine ja liikmesriikidega programmide kavandamisel ja täitmisel tehtav koostöö on ühtekuuluvuspoliitika aluspõhimõtted, mis võimaldavad piirkondlikel ja riikide ametiasutustel osaleda programmide planeerimises ja rakendamises; toonitab seetõttu, et õigusraamistikus tuleb säilitada teatud paindlikkus ka finantsvõimenduse määratlemise ja nõuete osas;
134. tunnistab uuenduslike finantskorraldusvahendite potentsiaali kapitali kasvatamisel ja investeeringute tõhustamisel, erinevalt toetustest, mida toetuste saajad peavad sageli üleliia tülikateks ja bürokraatlikeks; rõhutab, et finantskorraldusvahenditel võiks olla oluline osa strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide saavutamisel, sest nad aitavad leida muudelt investoritelt vahendeid liidule suurt huvi pakkuvates valdkondades;
135. märgib ka seda, et omakapitali- ja laenuvahendite puhul leidis kontrollikoda, et saavutatud finantsvõimendus on olnud vähene ja võrdlusalustega võrreldes väiksem; märgib rahuloluga, et tagatisvahendite puhul oli finantsvõimendus vastupidiselt kõrgem;
136. nõuab, et komisjon võtaks kontrollikoja auditileidudega seoses viivitamata meetmeid; peab eriti oluliseks, et tulevikus suureneks ERFi võimalused võimendada avaliku sektori investeeringutega sobivaid erasektori investeeringuid;

⁽¹⁾ Raportile A7-0270/2012 lisatud aramus.

137. väljendab muret ulatuslike viivituste pärast liikmesriikides seoses VKEde juurdepääsuga rahastamisele; kutsus komisjoni ja korraldusasutusi üles vältima peamiselt haldus-, õigus-, organisatsioonilistest või strateegilistest põhjustest tulenevaid viivitusi VKEdele juurdepääsu andmisel rahastamisele; peab kahetsusväärseks, et korraldusasutuste seisukohast tähendab see seda, et alternatiiv – VKEdele toetuse andmine – muutub atraktiivsemaks;
138. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks võimalikult kiiresti tervikliku, selgitava ettepaneku, kus käsitletakse probleeme, mis tulenevad sellest, et liidus on praegu käibel mitmesuguseid VKEde määratlusi vastavalt eri otstarbele ja eesmärkidele, ja pakuks välja võimalikke viise selle olukorra lahendamiseks;
139. taunib asjaolu, et teatud juhtudel ei olnud teave VKEde halduskulude kohta kättesaadav või usaldusväärne; kutsus pädevaid asutusi üles praegust olukorda parandama ja esitama tulevikus kogu asjakohase teabe; tunnistab, et eristada tuleks finantskorraldusvahendite kulusid (JEREMIE haldusfondi ja finantsvahendajate halduskulud) ja kulusid VKEdele;
140. taunib seda, et paljudel juhtudel nõudsid korraldusasutuste määratud finantsvahendajad üksikute VKEdelt sisse refinantseerimis- ja töötlemiskulusid; rõhutab, et refinantseerimis- ja töötlemiskulud peaksid kuuluma finantsvahendajate tavaliste tegevuskulude hulka;
141. rõhutab rahastamisele juurdepääsu puudutavate haldusmenetluste lihtsustamise ja kaasrahastamise nõuete vähendamise tähtsust;
142. on mures selle pärast, et komisjoni juhistes ei sätestata tingimusi, mis piiravad VKEdelt selliste kulude tasumise nõudmist, mis ei põhine ei VKE võetaval tegelikul riskil ega finantsvahendajate osutataval teenusel;
143. soovib, et rahastamisvahendite, koostöös liikmesriikidega toimuva eelarve täitmise ning riigiabi ja struktuurifondide eeskirjade keerulise kombinatsiooni tõttu peaks komisjon tõhustama komisjoni, korraldusasutuste ja toetusesaajate (finantsvahendajate) vahelisi suhtlus- ja seiresüsteeme ning pakkuma reguleeriva raamistiku 2007–2013 uusi sätteid silmas pidades paremaid suuniseid ja paremat nõustamist;
144. toetab kontrollikoja soovitusi, et komisjon peaks tagama rahastamisvahenditele spetsiifilise usaldusväärse ja tehniliselt püsiva järelevalve- ja hindamissüsteemi; kutsus komisjoni samuti üles järgima kontrollikoja soovitusi ja sõlmima liikmesriikidega kokkuleppe väikese arvu mõõdetavate, asjakohaste, spetsiifiliste ja ühtsete rahastamisvahendite tulemusnäitajate kohta, millega tugevdataks nii järelevalve kui ka auditeerimisprotsesse;
145. märgib, et territoriaalne killustatus ja ebapiisav kriitiline mass mõjutavad finantsvahendite atraktiivsust, põhjustavad teatavaid finantseerimistingimusi ja võivad kaasa tuua suhteliselt suured halduskulud; märgib, et need ERFi omadused takistasid rahastamisvahendite nõuetekohast finantsjuhtimist programmitöö eri perioodidel fondist abi andmisel VKEdele;
146. peab kahetsusväärseks, et rakenduskava alusel rahastamise eraldamisel eraldasid riiklikud ametiasutused, kes tavaliselt ei tunne hästi VKEde rahastamist, avaliku sektori toetusi fondidesse nii, et nende maht oli sageli kriitilisest massist väiksem; toonitab, et sellise olukorra põhjustasid eri temaatilised rakenduskavad, millel on mitmed majanduslikud, keskkonnavalased, sotsiaalsed ja territoriaalsed eesmärgid;

147. on seisukohal, et kui korraldusasutused teevad ettepaneku finantskorraldusmeetmete kasutamiseks, siis peaksid nad tagama, et nende ettepaneku nõuetekohaseks põhjenduseks on kvaliteetne VKEde rahastamislünga hindamine, mis põhineb standardsel ja ühiselt kokku lepitud meetodikal; toetab seda, et enne rakenduskavade, sealhulgas finantskorraldusmeetmete heakskiitmist kontrolliks komisjon nende kokkusobivust VKEde rahastamislünga hindamisega ja tagaks selle hindamise kvaliteedi;
148. on mures, et liikmesriikides ei ole piisavalt teavet VKEde juurdepääsu kohta rahastamisallikatele; toetab kontrollikoja soovitusi, et VKEde rahastamise mahu optimeerimiseks on vaja võimaluste piires tõsta sidusrühmade teadlikkust konkreetsetest VKEde rahastamisvajadustest;
149. on arvamusel, et mitmekordistav mõju peaks demonstreerima seda, mil määral on nii Euroopa Liidu kui ka liikmesriikide algsed sissemaksed ligi meelitanud erasektori investeringuid; on seisukohal, et rahastamisvahendite liikmesriikidepoolset kaasrahastamist tuleks koos liidu rahalise toetusega käsitleda osana rahastamisest avaliku sektori vahenditest;
150. on veendunud, et küsimused, mis on hõlmatud delegeritud õigusaktidega (mõeldud liidu õigusaktide vähemoluliste osade jaoks), ei tohiks tegelikkuses käsitleda tulevase ühtekuuluvuskava põhielemente ⁽¹⁾;
151. pooldab tugevalt seda, et nõukogu ja komisjon koostaks struktuurifondide määruste ettepanekute väljatöötamisel asjakohasema õigusraamistiku, et finantskorraldusmeetmete kavandamine ja rakendamine struktuurifondide õigusraamistiku puuduste, geograafiliste piirangute ja vahendite hajutamise tõttu ei kannataks; palub, et käesoleva programmitöö perioodi käigus saadud kogemusi võetaks arvesse struktuurifonde käsitlevate määruste ettepanekute koostamisel; leiab eelkõige, et ettepanekud peaksid olema suunatud pigem tulemuslikkusele ja tulemustele kui lihtsalt nõuete järgimisele;
152. kinnitab, et komisjon peaks tagama rahastamisvahenditele spetsiifilise ning usaldusväärse ja tehniliselt töökindla järelevalve- ja hindamissüsteemi, mis hõlmaks rahastamisvahendite eraldamist tavapäraest toetustest komisjoni kontrolli-, aruandlus- ja auditeerimisprotsessis, ning VKEdele tegelikult makstud summa peaks olema läbipaistev; ergutab eelkõige komisjoni ja liikmesriike leppima kokku väikeses arvus mõõdetavates, asjakohastes, täpsetes ja ühtsetes rahastamisvahendite tulemusnäitajates;
153. jagab arvamust, et komisjon peaks püüdma pakkuda liikmesriikidele VKEdele suunatud kasutuskõlllike finantskorraldusstruktuure ja -vahendeid (kasutustasudega toetused, sihtotstarbelised investeerimisvahendid) ainult siis, kui see kiirendab rakendamist ja vähendab halduskulusid, kuid siiski nii, et see eeltingimus ei kahjustaks liialt VKEde võimalusi neid rahastamiskeeme kasutada; rõhutab, kui tähtis on tagada finantskorralduse jätkuv paindlikkus, et kohandada seda vastavalt piirkondlikele erinevustele ja turumuutustele;
154. märgib, et liikmesriigid peaksid komisjoni toetusel püüdma koondada kõik ERFi kaasfinantseeritavad VKEde rahastamisvahendid ühte rakenduskavasse liikmesriigi kohta või liikmesriigi rakenduskava ühte prioriteetsesse suunda, et lihtsustada kavandamisprotsessi ja kõrvaldada üks peamisi esiletõudud viivitusi põhjustavaid tegureid;
155. on seisukohal, et komisjon peaks esitama struktuurifondide määrustes mitmekordistava mõju mõiste ühte määratluse ja taaskasutuse standardkontseptsioonid sõltuvalt valdusfondi või fondi tüübist ning nõudma lepinguliselt siduvaid finantsvõimenduse miinimumsuhtarve, fondi kapitali taaskasutamise

⁽¹⁾ Näiteks ühise strateegilise raamistiku vastuvõtmine; rahastamisvahendite kohta üksikasjalike eeskirjade vastuvõtmine; liikmesriikide kohustused seoses eeskirjade rikkumisest teatamise menetlusega ja põhjendamatult makstud summade tagasinõudmisega; riiklike auditite tingimused; korraldus- ja sertifitseerimisasutuste akrediteerimise kriteeriumid.

miinimumperioode ja andmeid finantsvõimenduse näitajate arvutamiseks; on seisukohal, et lisaväärtuse kontseptsiooni tuleks pidada vajalikuks komponendiks finantsvõimenduse näitajate arvutamisel, et saavutada asjakohased poliitilised eesmärgid ja võtta arvesse turutingimusi; on seisukohal, et selleks oleks soovitatav määratleda Euroopa lisaväärtuse kontseptsioon 2014.–2020. aasta õigusraamistikus;

156. palub, et nõukogu ja komisjon kaaluksid alternatiivseid võimalusi VKEde toetamise jätkamiseks finantskorraldusvahendite abil, kui ühtekuuluvuspoliitika raamistik osutub ebasobivaks; märgib, et nimetatud vahendeid tuleks toetada kas komisjoni tsentraalselt hallatavatest programmidest, komisjoni ja liikmesriikide vahelises koostöös hallatavatest sihtotstarbelistest investeerimisvahenditest või otseselt liikmesriikide poolt;
157. tuletab meelde, et regionaalarengukomisjoni ülalmainitud arvamuses uudsete rahastamisvahendite kohta seoses järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga peeti kiiduväärseks seda, et järgmisel programmitöö perioodil on rahastamisvahendeid ühtekuuluvuspoliitika raames laiendatud kõigile temaatilistele eesmärkidele ja kõigile ühise strateegilise raamistiku fondidele;

VII osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 3/2012 „Struktuurifondid: kas komisjon kohaldas liikmesriikide juhtimis- ja kontrollisüsteemides tuvastatud puuduste korral asjakohaseid meetmeid?”

158. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande nr 3/2012 üle; toetab kõiki kontrollikoja soovitusi ja kutsub komisjoni üles rakendama neid mõjusalt ning võimalikult kiiresti;
159. väljendab heameelt selle üle, et komisjon algatas süstemaatiliselt parandusmeetmeid ning nõutud meetmed olid asjakohased puuduste kõrvaldamiseks 90 % juhtudest (punkt 27);
160. märgib, et ligikaudu 75 % komisjoni määruse (EÜ) 438/2001 ⁽¹⁾ artiklis 13 osutatud aastaaruannetel põhinevatest nõuetest ei viinud finantskorrektsioonini; kutsub seetõttu komisjoni üles andma teavet finantskorrektsioonide puudumise kohta;
161. on mures komisjoni eri nõuete pärast 2000.–2006. aasta programmiperioodil, mis puudutavad esmatasandi kontrollide tegemist, kuna seetõttu võivad ebakorrektsed kulud jääda märkamata; palub komisjonil kohaldada sidusat lähenemist esmatasandi kontrolli puudutavate nõuete osas ja anda teavet aastatele 2000–2006 järgnevate programmiperioodide kohta; märgib, et perioodi 2007–2013 õiguslik alus näeb ette, et haldusametused kontrolliksid kõiki toetusesaajate esitatavaid kulude hüvitamise taotlusi vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 1828/2006 ⁽²⁾ artikli 13 lõikele 2;
162. palub komisjonil levitada veelgi laialdasemalt väljatöötatud kontrollnimekirju ja parima tava juhendeid (erilise tähelepanuga rahastamiskõlblikkuse eeskirjadel), mida liikmesriigid peavad järgima, ning tugevdada järelevalvet selle üle, kuidas neid elemente arvesse võetakse;

⁽¹⁾ Komisjoni 2. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 438/2001, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1260/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad juhtimis- ja kontrollisüsteemide kohta seoses struktuurifondidest antava abiga (EÜT L 63, 3.3.2001, lk 21).

⁽²⁾ Komisjoni 8. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1828/2006, milles sätestatakse rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1080/2006, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi (ELT L 371, 27.12.2006, lk 1).

163. peab esmatasandi kontrolli ülimalt oluliseks, et tagada rakendamisprotsessi algusest peale usaldusväärne veamäär; on seepärast seisukohal, et komisjon peaks kas andma haldusasutusele volitused või haldusasutusi eelnimetatud esmatasandi kontrolli läbiviimisel abistama ja juhendama;
164. on siiski mures eelkõige järgmiste tähelepanekute pärast:
- parandusmeetmeteks kulus aega keskmiselt 30 kuud (punkt 32) ja enamusel juhtudel tekkisid viivitused asjaomaste liikmesriikide tõttu, kuid komisjon oli osaliselt vastutav 39 % juhtudest ja täielikult vastutav 5 % juhtudest (punkt 35);
 - ainult 67 % juhtudest oli komisjoni saadud kindluse tase finantskorrektsioonide täpsuse suhtes kõrge (punkt 55);
 - ainult 28 % juhtudest oli komisjoni kindluse tase, et liikmesriikide juhtimis- ja kontrollisüsteemid muutusid finantskorrektsioonide tulemusel paremaks, kõrge (punkt 64), mis tähendab seda, et lõpetamisprotsessis tuleb teha märkimisväärseid pingutusi;
165. on ka mures kontrollikoja leiu üle, et komisjoni järelauditid liikmesriikide esitatud kinnituste usaldusväärse kontrollimiseks töid 78 % juhtudest kaasa liikmesriikide täiendavad parandusmeetmed (punkt 45); on seetõttu mures, et komisjon võis mõnikord tugineda mitteusaldusväärsele teabele, kuna ei kahelnud piisavalt liikmesriikide esitatud teabes (nt punkt 57, selgitused 9 ja 12) ning ei kontrollinud piisavalt teabe usaldusväärset; juhib tähelepanu sellele, et liikmesriikide esitatud kinnituste mitteusaldusväärsus eeldab komisjonilt täiendavaid auditivahendeid; tunnistab ühtlasi vajadust tasakaalustada asjakohaselt sellistest järelaudititest saadav kasu ja sellega kaasnevad kulud (punkt 46);
166. on veendunud, et komisjoni rolli suurendamisega eelkontrollis (ja mitte järelkontrollis) on võimalik tõhusust oluliselt suurendada;
167. tuletab komisjonile meelde, et ühtekuuluvuse poliitikavaldkonna veamäär kontrollikoja 2010. aasta aruande kohaselt suurenes, millega anti tagasikäik eelnenud aastatel täheldatud positiivsele suundumusele ja mis on vastuolus veamäärade kiire vähendamise, mida Euroopa Parlament 2008. aasta eelarvele heakskiidu andmise kontekstis nõudis ⁽¹⁾;
168. kordab, kui oluline on komisjoni teostatav järelevalve, selleks et komisjon saaks võtta lõpliku vastutuse eelarve täitmise eest, kaasa arvatud valdkondades, kus eelarvet täidetakse koostöös liikmesriikidega; tuletab meelde tegevuskava komisjoni järelevalverolli tugevdamiseks struktuurimeetmete ühisel juhtimisel (COM(2008) 97) ja programmitöö perioodi 2007–2013 õigusraamistiku täiustamiseks, mille eesmärk on vähendada struktuurimeetmete veamäärade ja seeläbi kaitsta liidu eelarvet; märgib samas, et 2008. aasta tegevuskava jõustus alles 2000.–2006. aasta programmiperioodi lõpus ning saab seepärast hõlmata ainult selle perioodi lõpetamisprotsessi; kutsub seetõttu komisjoni üles jõustama meetmed täies mahus, nagu on osutatud 2007.–2013. aasta programmiperioodi ja selle järgses tegevuskavas; ootab sellega seoses komisjonilt märkimisväärset ja pidevat veamäärade kahanemist, eriti programmide osas, millelt eeldatakse kõige kõrgemaid veamäärasisid; teeb ettepaneku, et kontrollikoda hindaks regulaarselt riiklike auditeerimisametuste tehnilist ja eetilist kvaliteeti, eeskätt sõltumatuse osas, ning teavitaks Euroopa Parlamenti ja nõukogu hindamise tulemustest ja järeldustest;
169. rõhutab, et kontrollide läbiviimisel on kiirus ülimalt tähtis, et tagada liidu maksumaksjate finants huvide kaitse; palub, et komisjon seaks nende vahendite haldamise järelevalves edaspidi prioriteediks võimalikult varajase kontrolli, hindamise ja järelemeetmed;

⁽¹⁾ Vt Euroopa Parlamendi 5. mai 2010. aasta resolutsiooni tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2008. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevate otsuste lahutamatu osa, III jagu – Komisjon ja rakendusametid, lõige 4 (ELT L 252, 25.9.2010. lk 39).

170. on seisukohal, et komisjoni järelevalverolli tugevdamine on pidev protsess; juhib sellega seoses tähelepanu kontrollikoja märkusele, et kuigi juhtimis- ja kontrollisüsteemid olid mõjusad teatud ajal, ei tähenda see tingimata seda, et nad on jätkuvalt mõjusad, kuna süsteemid, töötajad ja struktuurimeetmete juhtimise eest vastutavad üksused võivad muutuda; kutsub komisjoni üles kinnitama kontrollikoja soovitusel täies mahus; on seisukohal, et tegevuskava parandamine on vajalik, kui ootused komisjoni finantsjuhtimise paranemise suhtes ei täitu;
171. palub, et komisjon püüaks tagada, et liikmesriigid ei mõjutaks programmide järjepidevust, vahetades välja struktuurifondide kontrolliga tegelevaid üksusi, süsteeme ja personali, kelle tõhusust komisjon on juba kinnitanud;
172. võtab rahuloluga teadmiseks arvukad ennetavad meetmed, sealhulgas finantskorrektsioonid, mille komisjon jõustas pärast 2008. aasta tegevuskava vastuvõtmist; palub komisjonil anda seetõttu teavet nende korrektsioonide mõju kohta üldisele veamäärale 2000.–2006. aasta programmiperioodil;
173. kordab nn ühtse auditi mõtet, mille kontrollikoda esitas oma arvamuses nr 2/2004; on seisukohal, et mõjus ja tõhus sisekontrollisüsteemis peaks haldus tuginema kõigil tasanditel ühistele põhimõtetele ja standarditele ⁽¹⁾;
174. on veendunud, et komisjon peaks võtma jätkuvalt eesmärgiks ühtse auditi põhimõtte järgimise; toonitab, et äärmiselt oluline on tagada auditeerimisasutuste töö kvaliteet praegusel ja tulevastel perioodidel ja tagada asutuste sõltumatus, ning et selle saavutamiseks on ülimalt oluline kehtestada neile audititele selged ja läbipaistvad ühised standardid; märgib, et (kui auditeerimisasutuste töö tulemused on usaldusväärsed) liidu eelarve võiks olla piisavalt kaitstud ka kõrge veamäärakorral, kuna komisjon saaks kohaldada finantskorrektsioone veamäärade korrigeerimiseks; kordab siiski asjaolu, et sellistel juhtudel peab liikmesriigi maksumaksja maksma kaks korda, mistõttu vigade ärahoidmine on alati nii komisjonile kui asjaomasele liikmesriigile tõhusam kui vea hilisem parandamine; toonitab sellega seoses eriti kontrollikoja soovitusel 1 teist taanet ja nõuab komisjonilt selle soovitusel täitmist;
175. kutsub komisjoni üles viima kontrollikoja tähelepanekuid arvestades 2000.–2006. aasta programmitöö perioodi lõpetamine nõuetekohaselt lõpuni ja esitama Euroopa Parlamendile aruande selle kohta, kuidas komisjon tagab protsessi seaduslikkuse ja korrektsuse;
176. kutsub komisjoni ühtlasi üles arvestama kontrollikoja aruandest saadud õppetunde ja jälgima 2007.–2013. aasta programmiperioodi struktuurimeetmete rakendamist ning pidama aruteludes aastaid 2014–2020 hõlmavate tulevaste struktuurimeetmete üle kontrollikoja tähelepanekuid silmas;
177. on kindlalt seisukohal, et komisjon peaks struktuurifondide järelevalves põhjalikumalt osalema, abistades ja kontrollides liikmesriikide haldus- ja sertifitseerimisasutusi, samuti toetuse lõpetamisega tegelevaid asutusi rakendamise ja kontrolli kõikides etappides, et tagada veelgi tõhusam ning vähem aega ja ressursse nõudev protsess;

VIII osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 4/2012 „Kas struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi kasutamine meresadamate infrastruktuuride kaasrahastamiseks on mõjus investering?”

Sissejuhatus

178. avaldab heameelt kontrollikoja aruande üle ja märgib selle negatiivset hinnangut nii komisjoni kui ka liikmesriikide tegevusele seoses vahendite kasutamise tõhususe ja kulutasuvusega kaasrahastatud meresadamate projektide valdkonnas;

⁽¹⁾ Vt Euroopa Parlamendi 10. mai 2011. aasta resolutsiooni tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2009. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevate otsuste lahutamatu osa, III jagu – Komisjon ja rakendusametid, lõige 61 (ELT L 250, 27.9.2011, lk 33).

179. avaldab heameelt, et komisjon toetab enamikku kontrollikoja soovitudest;
180. leiab, et enamiku komisjoni võetud meetmetega, mille eesmärgiks oli vältida selliseid tulevasi puudujääke, mis olid aruandes esile toodud, on võimalik saavutada tõhusama ja kulutasuvama rahastamise eesmärk;
181. on siiski seisukohal, et komisjonil on vaja võtta edasisi meetmeid;

Auditileiud

182. tunneb muret asjaolu üle, et
- 27 uuritud projektist neli ei olnud aruande koostamise ajaks lõpetatud ning kaks projekti olid 2012. aasta jaanuariks endiselt lõpetamata;
 - haldusmenetlused ehituslubade saamiseks olid tihti aeganõudvad ja keerukad ning põhjustasid mõnel juhul viivitusi ning lisakulusid;
 - kahe projekti eesmärgid ei olnud kooskõlas ei transpordipoliitika ega rakenduskavadega, mille raames neid rahastati;
183. märgib, et
- aruande koostamise ajaks ei olnud neli projekti vaatamata valmisolekule kasutuses, kuid on nüüdseks kasutuses;
 - ühelgi piirkonnal ei olnud pikaajalist sadamate arengukava; sellised kavad ei olnud siiski rahastamise tingimuseks;
184. nõustub komisjoniga, et transpordi infrastruktuuri rahastamise tulemused ja mõju ei ole alati vahetult pärast ehitustööde lõpetamist käegakatsutavad, kuna nad vajavad realiseerumiseks aega;
185. järeldeb, et
- komisjon ei saa piisavalt teavet projektide edusammude kohta, kuna kättesaadav teave ei viinud meetmete võtmiseni puuduste parandamiseks;
 - komisjoni pakutud suunistest ja koolitusseminaridest iseenesest ei piisanud, et suurendada teadlikkust usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtete kohta;
 - õiguslikud sätted, millega pannakse paika komisjoni nõuandev roll seirekomisjonides, võivad olla liiga piiravad, ning teised vahendid, mille eesmärgiks on mõjutada vahendite kasutamist, võivad olla ebatõhusad, kuna kontrollikoda leidis vähe tõendeid, et komisjon oleks sekkunud seirekomisjonide töösse eesmärgiga tagada vahendite mõjus kasutamine või seada tulemus- ja mõjunäitajad;
 - kuna jahisadamad võimaldavad juurdepääsu ainule väiksele osale elanikkonnast, ei saa neid pidada vahendiks, mis parandavad ühendust saartega, ning seega ei ole nende ehitamine kooskõlas transpordipoliitikaga, v.a juhul, kui väikelaevu kasutatakse regulaarseks transpordiks saarte vahel ning jahisadama ehitamine parandaks kogu elanikkonna transpordivõimalusi;

- erikonstruktsioonidele rajatud kaid ei ole kooskõlas üleeuroopaliste transpordivõrkude suuniste eesmärkidega, isegi juhul, kui neid kasutatakse hooldustöödeks, kuna nad ei täida ühtegi nõuet, mis on esitatud meresadamavõrguga seotud ühist huvi pakkuvate projektide spetsifikaatides, nagu need on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuse nr 1692/96/EÜ⁽¹⁾ (mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 1346/2001/EÜ)⁽²⁾ II lisa 5. jao 2. punkti alapunktis III;

Kontrollikoja soovitus

186. toetab kontrollikoja soovitusi, mille kohaselt peaks komisjon

- töötama selles suunas, et seada Ühtekuuluvusfondist meresadamatele antava toetuse tingimuseks, et sadamate jaoks on koostatud põhjalik arengustrateegia;
- tegema ehitustööde ajal kohapealseid külastusi tõhususe kontrollimiseks;
- tegema riskipõhiseid järelkontrole kaasrahastatud infrastruktuuride kasutamise ja tulemuslikkuse kohta;
- tugevdama suurprojektide ja Ühtekuuluvusfondi projektide hindamismenetlusi, mis parandaksid tõsiste puuduste avastamist ja nende kõrvaldamiseks võetavate asjakohaste meetmete rakendamist;
- astuma samme, et kehtestada põhimõte, mille kohaselt sõltub liidupoolne rahastamine tulemustest;
- julgustama korraldusasutusi kasutama tulemus- ja mõjunäitajaid;

187. tunnustab, et komisjon on

- pakkunud välja eeltingimuse, millega tagatakse, et enne mis tahes rahastamisotsuse vastuvõtmist 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika raamistikus on läbi viidud pikaajaline strateegiline kavandamine;
- kehtestanud projektide kohapealse kontrolli ning korraldanud tehnilised kohtumised asjaomaste asutustega;
- algatanud Euroopa Regionaalarengu Fondist ja Ühtekuuluvusfondist 2000.–2006. aasta programmitöö perioodil kaasrahastatud projektide riskipõhise lõppauditite läbiviimise;
- tugevdanud aastatel 2007–2012 otsustamismenetlust, kehtestades suurprojektide otsustamismenetluse standardimise, standardiseeritud taotlusvormid ja kohustusliku konsulteerimise komisjoni asjaomaste osakondadega ning luues algatuse JASPERS (Ühine abi projektide toetuseks Euroopa piirkondades), mis peaks aitama liikmesriikidel esitada paremaid taotlusi;
- töötanud välja tulemusauditite raamistiku, mis peaks looma aluse esimestele audititele, mis viiakse läbi alates 2012. aastast, ning nõudnud oma ettepanekus tulemusraamistiku kehtestamist 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika raamistikus, millega kaasneks komisjoni õigus peatada maksed juhtudel, kus sätestatud vahe-eesmärkide või eesmärkide saavutamisest on oluliselt maha jäänud;

Edasised soovitus

188. palub komisjonil

- toetada täielikult kontrollikoja soovitusi kasutada tulemus- ja mõjunäitajaid mitte ainult prioriteedi tasandil, vaid üksiku projekti võimalikule mõjule vastavas mahus ka projekti tasandil;

⁽¹⁾ EÜT L 228, 9.9.1996, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 185, 6.7.2001, lk 1.

- kehtestada kord, mille kohaselt hinnatakse transpordi infrastruktuuri suunatud investeeringu tulemusi ja mõju pärast ehitustööde lõppu, mil selle tulemused ja mõju on eeldatavasti nähtavaks muutunud;
- teostada analüüs, milles võrreldakse liikmesriikide haldusmenetluste keskmist kestust ja kvaliteeti võrreldavate kaasrahastatud projektide puhul, et soovitada parimate tavade rakendamist;
- võtta arvesse asjaolu, et puudujäägid kehtestatud vahe-eesmärkide saavutamises ei ole alati puuduliku korraldamise tulemus, ning jätta oma tulemusraamistikku käsitlevast ettepanekust välja rahastamisest keeldumine juhtudel, kus olukorda, kus investeeringutega ei saavutatud soovitud tulemusi, ei oleks saanud ennetada ja/või ette näha;
- suurendada kättesaadava teabe hulka projektide edusammude kohta ning nõuda meetmeid tuvastatud puuduste kõrvaldamiseks edasise rahastamise eeltingimusena; teabe puudumine projekti rakendamise kohta ei ole vastuvõetav;
- analüüsida usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetest teavitavate koolitusseminaride ja suuniste tõhusust;
- teha ettepanekuid õiguslike sätete muutmiseks, et võimaldada tõhusam nõuandev roll seirekomisjonides, ning teha analüüs, milles uuritakse eelnimetatud muude vahendite tulemuslikkust tõhusa rahastamise saavutamisel;

IX osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 5/2012 „Arenguabiprogrammide teabesüsteem (CRIS)”

189. on rahul kontrollikoja eriaruandega nr 5/2012, sest see annab Euroopa Parlamendile kui järelevalve ja eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile teavet eelarve täitmise kohta;
190. on rahul kontrollikoja üldise järeldusega, mille kohaselt „CRIS rahuldab enamasti mõjusalt komisjoni teabevajadused välistegevuse valdkonnas” (punkt 75); on aga mures aruandes osutatud teatavate tõsiste puudujääkide pärast;
191. kutsub komisjoni üles määratlema CRISi rolli ja eesmärgid, mida ei ole ajakohastatud pärast seda, kui süsteem 2002. aastal kasutusele võeti – hoolimata asjaolust, et süsteemi sisu on vahepeal paljuski muutunud;
192. kiidab heaks kõik kontrollikoja soovitused; palub komisjonil need soovitused võimalikult kiiresti ellu viia, et puudused likvideerida;
193. rõhutab, et mis tahes CRISi rolli muutmine või CRISi teisendamine peaks olema kooskõlas liidu välispoliitika uute, Euroopa Liidu toimimise lepingust tulenevate ülesannetega, et saavutada andmete parem kvaliteet ja sidusus;
194. rõhutab vajadust kohandada CRISi aruandlusfunktsioonid Euroopa Parlamendi pädevusega välispoliitika ja eelarvekontrolli valdkonnas;

195. peab kõige olulisemaks 1. soovitus, mille kohaselt on vaja määratleda CRISi kui infosüsteemi soovitud roll ja eriti selle seos komisjoni tekkepõhise arvestussüsteemiga (ABAC);
196. on seisukohal, et liidu välistegevust puudutava sidusa, läbipaistva, ajakohastatud ja usaldusväärse aruandluse saavutamiseks tuleb täiustada andmeterviklust CRISi ja ABACi vahel; rõhutab, et ABACi funktsioonide kordamist CRISis tuleks vältida;
197. on mures kontrollikoja järgmiste tähelepanekute pärast, mis puudutavad CRISi tõhusust ja mõjusust:
- CRISi roll ABACis ei ole asjakohaselt määratletud, mistõttu on osa funktsioone dubleeritud (punktid 34 ja 35) ning pole selge, millist lisandväärtust pakub praktika kodeerida finantstehinguid endiselt CRISis (punkt 35);
 - CRISist saadav teave võib olla ebausaldusväärne (punktid 39–41, 49–52 ja 54–56) ning mõnikord tuleb seda käsitsi parandada (komisjoni vastus punktile 52), sest esineb puudujääke andmekodeerimises (punktid 38–41), puuduvaid kirjeid ja kehtetuid kirjeid (punktid 49–51, 54 ja 55);
 - andmete (arvete ja auditiaruannete) registreerimisel CRISis on esinenud märkimisväärseid viivitusi (punkt 57);
 - CRISi kõige kiireloomulisem probleem on endiselt kasutajasõbralikkus (punkt 43 ja joonis 3);
198. on mures selle pärast, et nende puuduste tõttu võib Euroopa Parlamendile kui eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutavale institutsioonile esitatud teave olla ebausaldusväärne (nt punkt 39 puudutab makseid riikide lõikes); võtab teadmiseks komisjoni seni tehtud jõupingutused (eelkõige komisjoni vastused punktidele 35, 52 ja 54); nõuab siiski, et komisjon need puudused võimalikult kiiresti kõrvaldaks, et tagada CRISi usaldusväärne finantsjuhtimine; on seisukohal, et eriti oluliseks tuleb pidada funktsioonide dubleerimise vältimist, sest see on ebatõhus ja võib põhjustada kirjete ebaõigsust;
199. märgib samuti, et tuleks ajakohastada CRISi funktsioone, et esitada kokkuvõtlikku teavet abi saavate riikide, poliitikavaldkondade ja rahastamisvahendite kohta, mis on praegu raske kui mitte võimatu; rõhutab, et süsteemi tõhusust ja tulemuslikkust tuleb osaliste jaoks parandada andmekodeerimise ratsionaliseerimise ja konsolideerimise abil;
200. võtab teadmiseks kontrollikoja selgitused CRISi kuluanalüüsi puudumise kohta, mis tuleneb sellest, et auditi eesmärk oli analüüsida CRISi suutlikkust rahuldada komisjoni teabevajadused, mitte selle halduskulusid; peab siiski kahetsusväärseks, et puudub teave CRISi kulutõhususe kohta;
201. peab kahetsusväärseks, et CRISi loomise ajal ei koostatud selget pikaajalist strateegiat, kus oleks kindlaks määratud süsteemi eesmärgid ja toimimispõhimõtted, sest strateegia puudumine on kaasa toonud CRISi ülesannete lisandumise ilma konkreetse visioonita;
202. rõhutab, et CRIS peaks hõlmama standardset mehhanismi andmete konfidentsiaalsuse ja kasutajate juurdepääsuõiguste diferentseerimiseks; on seisukohal, et selline mehhanism tuleks luua, et tagada piisav konfidentsiaalsus ja andmeterviklus;

203. tunneb muret selle pärast, et süsteem ei ole piisavalt turvaline; märgib samuti, et julgeolekuvaldkonna vastutusalade määratlemine on endiselt ebaselge, mis andmekaitse seisukohalt kujutab endast tõsist turvariski; toonitab, et andmed peavad täielikult vastama OECD arenguabi komitee kriteeriumidele;
204. tuletab komisjonile meelde andmekaitse-eeskirjade järgimise olulisust; märgib kriitiliselt, et andmekaitseametnikule saadetud teated ei puudutanud otseselt CRISi kirjetele lisatud elulookirjeldusi (punkt 74);
205. kutsub komisjoni üles viivitamata tegelema kõikide puuduste ja soovitustega, mille Euroopa Parlament ja kontrollikoda välja tõid;

X osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 6/2012 „Euroopa Liidu abi Küprose türgi kogukonnale”

206. arvestades, et auditiga otsiti vastust üldisele küsimusele „Kas komisjon haldab tulemuslikult liidu vahendeid Küprose türgi kogukonnale rahalise toetuse andmiseks?”;
207. kutsub Euroopa Parlamendi eelarvekomisjoni ja eelarvekontrollikomisjoni üles võtma uue mitmeaastase finantsraamistikuga (2014–2020) läbirääkimistel arvesse selle resolutsiooni järeldusi, ilma et see piiraks läbirääkimiste lõpptulemust, selleks et arvestada kontrollikoja soovitusel tagada parem kavandamine, rakendamine ja jätkusuutlikkus kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 389/2006 ⁽¹⁾ sellisel, et see ei hõlmaks välisterritooriumi;
208. väljendab nõusolekut kontrollikoja eriaruandes väljendatud järelduste üle, et „kavaga on saavutatud mitmeid positiivseid tulemusi, kuid tulemuste jätkusuutlikkus on paljudel juhtudel kaheldav, eelkõige arvestades ebakindlust, mis valitseb edaspidise ELi-poolse rahastamise suhtes” ning et komisjon on „suutnud välja töötada kava, milles käsitletakse kõiki määruse eesmärkidega hõlmatud valdkondi ja seatakse need asjakohaselt tähtsuse järjekorda. Samuti õnnestus komisjonil hoolimata märkimisväärsetest piirangutest rajada Küprose põhjaossa kiiresti kava juhtimisbüroo ja kasutusele võtta üldjuhul sobivad rakendusmeetodid ning riskimaandamismeetmed. Kava haldamise peamised puudused tulenesid sellest, et kohalik tugibüroo ei tegutsenud rohkem delegeeritud korra alusel, nagu see toimib liidu delegatsioonide puhul, ning et töötajate töölepingud sõlmiti liiga lühikeseks ajaks, mis ei võimaldanud neil juhtida rahastatavaid projekte algusest lõpuni. Kava haldamise peamised puudused tulenesid sellest, et kohalik tugibüroo ei tegutsenud rohkem delegeeritud korra alusel, nagu see toimib ELi delegatsioonide puhul, ning et töötajate töölepingud sõlmiti liiga lühikeseks ajaks, mis ei võimaldanud neil juhtida rahastatavaid projekte algusest lõpuni. Lisaks ei olnud järelevalve ÜROga ühiselt hallatud projektide puhul piisav.”;
209. märgib, et programmiga on aidatud paljusid Küprose türgi kogukonda kuuluvaid toetusesaajaid; kahetseb siiski, et Türgi sõjaväe kehtestatud piirangute tõttu ei ole olnud võimalik teostada suurimat projekti – merevee magestamise tehase ehitamist (27,5 miljonit eurot); märgib, et see on programmi jaoks suur tagasilöökk;
210. rõhutab, et Küprose türgi kogukonnale jätkuva abi osutamine (vastavalt määrusele (EÜ) nr 389/2006) on väga oluline, nagu on märkinud ka komisjon oma vastuses kontrollikoja eriaruandele; rõhutab, et Küprose taasühendamisprotsessi hõlbustamiseks tuleb tuua Küprose türgi kogukond liidule lähemale; on seetõttu seisukohal, et edaspidi tuleks suurendada vahendeid, mis eraldatakse i) sotsiaalse ja majandusliku arengu edendamiseks, ii) taristu arendamiseks ja ümberkorraldamiseks, iii) leppimisele kaasaaitamiseks, usaldust suurendavateks meetmeteks ja kodanikuühiskonna toetamiseks, iv) Küprose türgi kogukonna lähendamiseks liidule, v) ühenduse õigustikuga vastavusse viidud õigusaktide ettevalmistamiseks, vi) ühenduse õigustiku rakendamise ettevalmistamiseks, samuti esmatahtsana majandusliku integratsiooni edendamiseks, kusjuures sellega seotud kahte kogukonda hõlmavaid programme tuleks tugevdada;
211. juhib erilist tähelepanu väga olulisele rollile, mis on kaht kogukonda hõlmavatel projektidel, nt kadunud isikutega tegeleva komisjonil teadmata kadunud inimestega juhtunu välja selgitamisel ning kogukondade lepitamisele kaasa aitamisel; toonitab, et väga oluline on tagada teadmata kadunud

⁽¹⁾ Nõukogu 27. veebruari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 389/2006, millega luuakse rahalise toetuse programm Küprose türgi kogukonna majandusarengu soodustamiseks ja millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2667/2000 Euroopa Ülesehitusameti kohta (ELT L 65, 7.3.2006, lk 5).

isikutega tegeleva komisjoni tegevuseks vajalikud vahendid ja palub komisjonil kutsuda kadunud isikutega tegeleva komisjoni toetuseks Türgi sõjalisi jõude üles lubama juurdepääsu militaartsoonidele; rõhutab vajadust rahastada kaht kogukonda hõlmavaid infrastruktuuriprojekte ja teha tõhusamat koostööd ÜRO agentuuride ja programmidega;

212. märgib ka, kui tähtis on jätkata kultuuripärandit käsitleva tehnilise komitee töö toetamist, et tagada, et restaureeritaks ja säilitataks ajaloolised ja religioossed objektid, mis on lahutamatu osa Küprose ja kogu maailma kultuuripärandist;
213. märgib, et laiemas plaanis on projektide jätkusuutlikkus sageli kahtluse all, tingituna ametiasutuste piiratud haldussuutlikkusest, asjakohaste õigusaktide hilinenud vastuvõtmisest ning toetusesaajate ebakindlusest seoses edaspidise rahastamisega;
214. peab ühtlasi oluliseks tuletada meelde, et auditi toimumise ajaks ei olnud veel selge, kas liidu toetus-kava raames jätkatakse rahaliste vahendite eraldamist märkimisväärses mahu; märgib, et selline ebaselgus raskendab kava haldamist ning mõjutab negatiivselt selle mõjusust ja jätkusuutlikkust;
215. võtab teadmiseks kontrollikoja soovitusel, mis lähtuvad eri stsenaariumitest, arvestades nii taasühendamisprotsessi arengut kui ka liidupoolse edaspidise rahastamise määra;
216. nõustub komisjoniga, et kuni Küprose probleemile lahendust ei ole leitud, peaks toetuse andmine Küprose türgi kogukonnale jätkuma määruse (EÜ) nr 389/2006 alusel;
217. võtab rahuloluga teadmiseks, et sekkumismeetmed vastasid kava eesmärkidele, hoolimata hõlmataivate valdkondade rohkusest, viivitustest määruse (EÜ) nr 389/2006 vastuvõtmisel ja mitmeaastase lähene-mise puudumisest;
218. märgib siiski murelikult, et komisjon puutub programmi koostamisel ja rakendamisel kokku märki-misväärsuste piirangutega, mitmed tegurid on komisjoni kohaliku tugibüroo töö efektiivsust vähenda-nud, programmi rakendusmenetlused ei ole alati tõhusad ning projektide jätkusuutlikkus on endiselt ohus, ehkki mõningaid tulemusi on saavutatud;
219. võtab teadmiseks kontrollikoja eriaruandes kirjeldatud olukorra; märgib, et komisjon on võtnud rea meetmeid ning pärast auditit on tõhusust suurendatud;
220. tunneb ühtlasi heameelt koos ÜRO Arenguprogrammiga juhitud meetmete eduka lõpuleviimise üle;
221. peab kahetsusväärseks merevee magestamise tehase projekti ebaõnnestumist, mis oli ebaeeldiv taga-silööök; tuletab meelde, et see projekt polnud mitte ainult veesektori suurim projekt, vaid ka suurim selle programmi alusel rahastatud projekt (mille maksumus oli umbes 10 % rahastamise kokkulepitud kogusummast) ning et tehas pidi andma 23 000 m³ puhast joogivett päevas, mis katab hinnanguliselt 100 000 inimese vajadused, ning tuletab meelde, et veevarustus muutub saarel üha suuremaks prob-leemiks, kuna aasta keskmine sademete hulk on viimase 30 aasta jooksul 40 % vähenenud; tunneb suurt muret, et projekti tühistamine piirangute tõttu, mille Türgi sõjavägi Küprose kreeka kogukonda esindava töövõtja suhtes kehtestas, ja seetõttu, et kui piirangud 2010. aasta märtsis kaotati, ei nõus-tunud töövõtja tööd jätkama, tuues põhjenduseks negatiivsed tingimused, tähendab seda, et selle olulise keskkonnaprobleemiga ei tegeleta; kutsub komisjoni üles kaaluma võimalust projekti jätkata;
222. rõhutab siiski, et komisjoni finantsshivid on merevee magestamise projekti poolelijätmisega kaitstud; märgib, et ehituslepingu kohaselt ei ole makseid tehtud;

223. peab äärmiselt kahetsusväärseks, et enamik kohaliku ja linnainfrastruktuuriga seotud meetmeid on edasi lükatud, ehkki enamikul juhtudel olid viivitused tingitud poliitilistest raskustest ja maaomandi kindlaks tegemisest ning need küsimused ei kuulu üldjuhul komisjoni ja ÜRO Arenguprogrammi kontrolli alla;
224. toetab kontrollikoja järeltule, et kavaga on juba saavutatud positiivseid tulemusi ja aidatud paljusid Küprose türgi kogukonda kuuluvaid toetusesaajaid, nagu põllumajandusettevõtjad, üliõpilased ja uute piiriületuspunktide kasutajad; märgib, et kava jätkusuutlikkus on sageli kahtluse all, eelkõige arvestades ebakindlust, mis valitseb edaspidise liidupoolse rahastamise suhtes;
225. tunneb heameelt kontrollikoja järeltule üle, et keerulisest poliitilisest olukorrast ja lühikestest tähtaegadest hoolimata õnnestus komisjonil koostada programm, mis vastas määruse (EÜ) nr 389/2006 eesmärkidele, ning rajada kiiresti programmi juhtimisbüroo ja võtta kasutusele sobivad rakendusmehhanismid;
226. toonitab Türgi küprose kogukonnale antava liidu abi erakorralist ja ajutist laadi, sest seda antakse kuni Küprose taasühinemiseni; märgib, et komisjon toetab Küprose probleemile tervikliku lahenduse leidmiseni abi jätkamist Küprose türgi kogukonnale vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) 389/2006;
227. võtab teadmiseks eriaruande nr 6/2012 järeltule ja soovitused; soovib komisjonil arvestada programmi rakendamisel saadud kogemustega ja vajaduse korral esitada meetmed selle täiendavaks parandamiseks ning teavitada asjakohaselt Euroopa Parlamenti; teeb ettepaneku, et Küprose türgi kogukonna majandusliku arengu soodustamiseks antava liidu rahalise abi puhul võetaks arvesse mitte üksnes uusi projekte, vaid ka vajadust aidata tagada olemasolevate projektide jätkusuutlikkus mis tahes edaspidise rahastamise üle otsustamisel kehtiva õigusraamistiku alusel ja kooskõlas määruse (EÜ) nr 389/2006 eesmärkidega;
228. on seisukohal, et liidu abiga tuleks ka edaspidi toetada Küprose taasühendamisprotsessi; soovib sellega seoses komisjonil jätkata määruse (EÜ) nr 389/2006 viie eesmärgi täitmist, toetades muu hulgas mõlema kogukonnaga seotud meetmeid, usaldust suurendavad meetmeid, kadunud isikutega seotud tegevust, kodanikuühiskonda (kaasa arvatud armeenlaste ja maroniitide vähemust), ajaloolist objektide säilitamist ja taastamist, keskkonnakaitset, majanduslikku ja sotsiaalset arengut ning ühenduse õigustiku rakendamist;
229. palub komisjonil levitada võimalikult laialdaselt teavet lepitamise ja kodanikuühiskonna tugevdamise programmide hangete kohta; märgib eelkõige vajadust toetada Küprose türgi kogukonna naiste sotsiaalmajandusliku integratsiooni ja mõjuvõimu suurendamise programme;

XI osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 7/2012 „Veinituru ühise korralduse reform: senised edusammud”

230. tunneb heameelt kontrollikoja eriaruande nr 7/2012 „Veinituru ühise korralduse reform: senised edusammud” üle, milles analüüsitakse peamiselt tulemusi, mida on saavutatud veinituru ühise korralduse reformiga, mille nõukogu algatas 2008. aastal; märgib, et auditi peamine eesmärk oli hinnata edusamme reformi ühe peamise eesmärgi – so pakkumise ja nõudluse tasakaalu parandamise – saavutamisel;
231. tuletab meelde, et veinituru ühise korralduse reformi eesmärk oli tasakaalustada nõudluse ja pakkumise vahetõrka ning et reformi peamine rahastamisvahend hõlmas ajutist väljajuurimiskava ja riiklike

tugiprogrammide loomist, tänu millele oli igal liikmesriigil võimalik valida (11 olemasoleva meetme hulgast) oma konkreetsele olukorrale kõige paremini sobivad meetmed;

232. rõhutab, et audit keskendus kahele suurimale kuluvaldkonnale, milleks on väljajuurimismeede ning viinamarjaistanduste ümberkorraldamis- ja muutmismeede, kusjuures väljajuurimismeetmele eraldati aastatel 2008/2009 kuni 2010/2011 kestnud 3-aastase kohaldamisaja jooksul 1,074 miljardit eurot ning ümberkorraldamis- ja muutmismeetmele aastatel 2001 – 2010 kestnud 10-aastase perioodi jooksul 4,2 miljardit eurot;
233. märgib, et liit on maailma suurim veinitootja ja tal on 3,5 miljoni hektari (ha) suurune viinapuid kattev ala; tuletab meelde, et liit tootis veiniaastal 2007/2008 ligikaudu 160 miljonit hektoliitrit (hl) veini, mis moodustab maailma veinitoodangust ligikaudu 60 %; lisaks märgib, et 2009. aastale eelnenud 20 aasta jooksul veinide tootjahinnad langesid ja üldine veini tarbimine ELis vähenes;
234. märgib, et eriaruandes nr 7/2012 märgitakse, et kuigi nõudlus väljajuurimise järele ületas 350 000 ha, piiras meetme mõju kindlaksmääratud eesmärk, so 175 000 ha, ja lõpuks juuriti liidu abi kasutades välja ainult 160 550 ha; kontrollikoja hinnangul vähenes väljajuurimiskava abil viinamarjaistanduste alust ala ligikaudu 5 %, mis vastab umbes 10,2 miljoni hl kõrvaldatud veinile või 6 protsendile kasutatavast veinitoodangust; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et alates reformist on väljajuurimist teostatud palju suuremal (kokku 300 000 ha suurusel) maa-alal ning et niisugust abi ei antud selle maa-alaga seoses umbes 140 000 ha puhul – arvnäitaja, mida kontrollikoja eriaruandes nr 7/2012 ei mainita;
235. märgib, et kontrollikoda jõudis järeldusele, et väljajuurimismeetme puhul oleks kava pidanud mõjusam ja vähem kulukas olema, sest kava esimese kahe aasta jooksul olid abimäärad liiga kõrged ja nõudlus meetme järele ületas sihteesmärgi isegi siis, kui abimäärad kolmandal ja viimasel aastal algele tasemele tagasi viidi;
236. märgib, et kontrollikoda on arvamusel, et väljajuurimise sihtgrupiks ei olnud tingimata väiksema konkurentsivõimega või vähem elujõulisemad viinamarjaistandused ning et kavast rahastati teatavate selliste viinamarjaistanduste väljajuurimist, mis on juba ümber korraldatud ja põhimõtteliselt konkurentsivõimelised; märgib kahetsusega, et sellised juhtumid on vastuolus reformi poliitikaeesmärkidega;
237. märgib, et eriaruandes nr 7/2012 rõhutatakse, et loodetud tootmismahu vähenemist ei saavutatud ja seda ühise turukorralduse teatavate vahendite, nagu roheline korje ja müügiedendusmeetme ebapiisava kasutamise tagajärjel ning seetõttu, et nõukogu lükkas sahharoosiga rikastamise keeldu käsitleva komisjoni ettepaneku tagasi;
238. märgib, et eriaruandes nr 7/2012 märgitakse, et ümberkorraldamismeetmed aitasid küll suurendada veinisektori konkurentsivõimet, kuid nende tagajärjel suurenes ka teatavates liikmesriikides saagikus, mis tähendab, et pakkumise vähendamiseks tehtud pingutuste tulemus muutus olematuks;
239. võtab teadmiseks, et kontrollikoda märgib, et komisjon ei ole põhjalikult analüüsinud, milline mõju hiljemalt 2018. aastaks plaanitud istutusõiguste liberaliseerimisel võib olla, ning arvab, et selline analüüs on veinisektori nõudluse ja pakkumise tasakaalu kohta hinnangu koostamiseks vajalik;
240. võtab teadmiseks kontrollikoja mure asjaolu pärast, et liit toetas veinitootmise ülejäägi vähendamise eesmärgil istanduste väljajuurimist, kuid ümberkorraldamis- ja muutmismeetmed tõid teatavatel juhtudel kaasa viinamarjaistanduste saagikuse mõningase suurenemise; on siiski seisukohal, et suurem saagikus võib muuta veinid konkurentsivõimelisemaks, kuid palub komisjonil igal juhul tagada, et tasakaalustamatuse vältimiseks oleks olemas asjakohane strateegia;

241. on täielikult nõus, et teatavate moderniseeritud viinamarjaistanduste väljajuurimise vältimiseks oleks tulnud kaaluda kehtivate eeskirjade täpsustamist ulatuslike tõlgendusvõimaluste vältimiseks ning viinamarjaistanduse, ning mitte ainult põllumajandustootjaga seotud täiendavate tingimuste kehtestamist;
242. on seisukohal, et komisjon peaks sektori konkurentsivõime suurendamiseks ümberkorraldusmeetmed tõhusamaks muutma ja säilitama eelmise programmi edukaks osutunud meetmed; ootab, et komisjon tagaks selle, et liikmesriikide riiklikud programmid ning ümberkorraldamis- ja muutmismeetmed oleksid kooskõlas reformi eesmärgiga, eelkõige ühtse otsemaksete kavaga; palub komisjonil ühtlasi parandada kehtivaid eeskirju, et võimaldada põllumajandustootjatel paremini kohaneda turusignaallidega ning viia pakkumine rohkem vastavusse nõutavate toodetega;
243. kutsub komisjoni üles edendama meetmeid, mille eesmärk on liidu parimate veinivalmistamise traditsioonide säilitamine, mis peamiselt tähendab sotsiaal-majandusliku ühtekuuluvuse tagamist ning keskkonna- ja maastikukaitset paljudes maapiirkondades, kus veini valmistatakse;
244. on seisukohal, et komisjon peaks koostama veinisektori nõudluse ja pakkumise vahekorra korrapäraselt ajakohastatava hinnangu, mis põhineb kõnesoleva sektori näitajate statistilisel analüüsil, milles võetakse arvesse ümberkorraldamis- ja muutmismeetmete soodsat mõju toodangule; on seisukohal, et selle hinnangu alusel peaks komisjon kindlaks tegema väljajuurimismeetme sihtala ning hindama edaspidi, kas võimaliku tasakaalustamatusega tegelemiseks on vaja parandada muid meetmeid;
245. rõhutab, et kontrollikoja soovitusel tuleb istutusõiguste liberaliseerimise kohta koostada põhjalik mõjuhindamine; palub komisjonil hinnata sellise süsteemi kaotamise võimalikke tagajärgi, et võtta veinituru tasakaalustamiseks vastu kõige paremad otsused; märgib, et enamik liikmesriike ei poolda selle süsteemi kaotamist, ja seda seisukohta pooldab ka Euroopa Parlament oma 23. juuni 2011. aasta resolutsioonis ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide kohta 2020. aastaks: toidu, loodusvarade ja territooriumiga seotud tulevikuprobleemide lahendamine ⁽¹⁾;
246. rõhutab, et kuigi veininõudlus on liidus viimastel kümnenditel vähenenud, on eksport kolmandatesse riikidesse viimastel aastatel märgatavalt suurenenud, mida ei ole käsitletud eriaruandes nr 7/2012; on veendunud, et kvaliteetveinide ekspordi edendamise meetmete rakendamine aitaks ületoodangut vähendada;
247. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks meetmeid, millega tagatakse, et liikmesriigid, kus arvutatakse hektari kohta maksed ühtse määra alusel, seaksid sisse nõuetekohased kontrollimehhanismid makseasutuste jaoks, kes tagavad, et põllumajandustootjaid ei hüvitata ülemääraselt, standardiseeriks kulude eelarvestamise nii, et erinevused võrreldavate meetmete hinnangulistes kuludes viidaks miinimumini;
248. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks piisavaid meetmeid võrreldavuse ja vastuvõetaval tasemel standardiseerituse tagamiseks meetmete puhul, mille aluseks on nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1234/2007 (millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid) (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽²⁾ artikkel 103q;
249. on veendunud, et lisaks kvaliteetveinide ekspordile kolmandatesse riikidesse aitaks ületoodangut vähendada ka Euroopa veinide tarbimise suurem toetamine liidus;

⁽¹⁾ ELT C 390 E, 18.12.2012, lk 49.

⁽²⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

250. palub komisjonil käivitada taas poliitika, mille eesmärk on edendada veinisektorit ja parandada selle konkurentsivõimet siseturul, hõlmates täiskasvanutele suunatud teabekampaaniaid veini vastutustundliku tarbimise kohta ning veini eriomaduste ja eripära kohta, ning milles rõhutatakse Euroopa veinide kultuuritraditsiooni; kutsub ühtlasi komisjoni koostama ELi strateegiat ekspordi suurendamiseks kolmandatesse riikidesse;

XII osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 9/2012 „Mahepõllumajanduslike toodete tootmise, töötlemise, turustamise ja impordi kontrollisüsteemi audit”

251. tunneb heameelt kontrollikoja aruande nr 9/2012 üle ning toetab selles toodud järeldusi; peab siiski kahetsusväärseks, et auditivisiite on tehtud ainult kuues liikmesriigis, isegi kui arvestada seda, et tegemist on riikidega, keda teema kõige rohkem puudutab;
252. kiidab heaks kontrollikoja soovitusel, eelkõige seoses mahepõllumajanduslike toodete jälgitavuse ja piiriülese kaubandusega;
253. märgib, et mahepõllumajanduslike toodete tarbimise osakaal kogu toiduainete turust on väiksem kui 2 %, kuigi see tõenäoliselt suureneb;
254. rõhutab, et mahepõllumajandusliku tootmise tähtsus ulatub tervislikust toitumisest kaugemale; mahepõllumajandus on innovatiivne, teadmispõhine lähenemine ressursitõhusale põllumajanduslikule tootmisele, mis võib olla maaelu arengu ja tööhõive edasiviivaks jõuks; biotehnoloogiate ja mahepõllumajandusliku tootmise suurem kasutamine või luua põllumajanduse valdkonnas Euroopa lisandväärtust, mis annaks Euroopale ülemaailmses konkurentsivõime rolli; märgib peale selle, et see aitab saavutada pikas perspektiivis keskkonnaalast, majanduslikku ja sotsiaalset jätkusuutlikkust, näiteks kliimamuutuste leevendamine ja nendega kohanemine, bioloogilise mitmekesisuse vähenemise aeglustamine ja loomade heaolu normide täiustamine;
255. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on alati toetanud mahepõllumajandust ja jätkab nimetatud valdkonna toetamist ning on aktiivselt osalenud mahepõllumajanduslike toodete tootmis- ja märgistamiseeskirjade alaste õigusaktide koostamises;
256. on veendunud, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku raames tuleb rohkem tähelepanu pöörata ja toetust anda mahepõllumajanduslike toodete tootmisele;
257. väljendab muret seoses sellega, et paljud mahepõllumajanduslikud tooted on kulukamad kui mitte-mahepõllumajanduslikud tooted; seetõttu ei saa hinnatundlikud ja madalama sissetulekuga tarbijad kõnealuseid tooteid tarbida või saavad neid endale vähemal määral lubada;
258. tunnustab, et mahepõllumajandusliku tootmise tulemuslik kontrollisüsteem loob ettevõtjate (sealhulgas tootjad, importijad ja töötledajad) jaoks hulga tõkkeid, mis on vaja ületada, kuid samal ajal kinnitab nende kvaliteeti, andes seeläbi ettevõtjatele usaldusväärse ja võimaldades tarbijatel olla kindel mahepõllumajanduslike toodetena märgitud toodetes;
259. juhib tähelepanu liidus toodetud ja liitu imporditud mahepõllumajandusliku toidu turu kasvule, mille tulemusena võib suurened ebauusate kaubandustavade risk, ja juhib tähelepanu sellele, et see nõuab tugevamaid järelevalvesteeme nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil; rõhutab, et kontrollid peavad tagama, et mahepõllumajanduslike toodetena märgitud tooted on ka tegelikult mahepõllumajanduslikud tooted;

260. tuletab meelde, et komisjon vastutab kontrollisüsteemide järelevalve eest, ning kutsub komisjoni üles hindama kontrollikoja peamisi tähelepanekuid koos liikmesriikidega, kellel on suur vastutus kontrollisüsteemide toimimise eest;
261. peab oluliseks tagada piisaval määral, et süsteem toimiks tõhusalt ja aitaks säilitada tarbijate usaldust;
262. palub seetõttu komisjonilt esitada algatusi ja regulatiivseid ettepanekuid, mille eesmärk on tagada, et kõik eriaruandes nr 9/2012 esitatud puudused on 2013. aasta lõpuks kaotatud;
263. tunneb heameelt komisjoni eelseisva järelevalvealaste õigusaktide läbivaatamise ja Euroopa akrediteerimiskoostöö organisatsioonis hetkel ettevalmistamisel olevate akrediteerimissuuniste üle, mis aitavad märkimisväärselt parandada järelevalve rakendamist tulevikus;
264. peab väga oluliseks, et kontrolliasutused kiidetakse heaks ja neid kontrollitakse võrdsetel alustel; märgib, et vastasel juhul hakkab mahepõllumajanduslike toodete märgistuse kontroll erinema, mis suurendab pettuse või mahepõllumajanduslike toodete märgistuse ostmise ohtu ja seepärast mõjutab negatiivselt tarbijate usaldust mahepõllumajanduslike toodete märgistuse vastu;
265. avaldab üllatust ja rahulolematust kontrollikoja järelduse üle, et liikmesriikide pädevad asutused ei ole või ei ole piisavalt dokumenteerinud kontrolliasutuste heakskiitmise ja nende järelevalve menetlusi, mille eesmärk on tagada õiguslike nõuete täitmine; nõuab, et liikmesriikide valitsuste kontrollimise eest vastutavaid riikide parlamente teavitataks sellest järeldusest;
266. rõhutab, et kontrolliasutused, kaasa arvatud siis, kui tegemist on riikliku asutusega, peavad olema sõltumatud, kui mahepõllumajanduslike toodete märgistuse mainet soovitakse säilitada;
267. tunneb heameelt infosüsteemides tehtud paranduste üle ning on seisukohal, et infosüsteemid on oluline osa tõhusast edaspidisest kontrollist;
268. rõhutab liikmesriikide vastutust ka selles valdkonnas, pidades silmas korrapäraselt toimuvaid kohtumisi mahepõllumajanduse alalise komiteega (SFOC), mis on väga oluliseks kanaliks teabe ja parimate tavade vahetamiseks liikmesriikide, komisjoni ja kontrollisüsteemides osalevate kolmandate riikide esindajate vahel; võtab siiski teadmiseks kontrollikoja märkuse (punkti 75), et nimetatud organ peaks parandama oma suutlikkust vahetada teavet impordilubade süsteemi kohta;
269. rõhutab liikmesriikide sees ning liikmesriikide ja komisjoni vahel peetava teabevahetuse tähtsust; nõuab seepärast, et komisjon kehtestaks asjakohased meetmed, et tagada teabevoos asjakohasus, usaldusväarsus ja õigeaegsus; palub komisjonil eelkõige võtta asjakohaseid meetmeid, et kiirendada ja suurendada mahepõllumajanduslike toodete sertifitseerimisega seotud küsimusi käsitlevate teatiste, näiteks mahepõllumajanduse teabesüsteemi kaudu edastatavate teatiste usaldusväarsust;
270. nõuab, et liikmesriigid juba varakult lõpetaksid ajutiste impordilubade andmise, mis on ette nähtud nõukogu määruses (EMÜ) nr 2083/92, ⁽¹⁾ mille andmise õigust on mitu korda pikendatud ja mida

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuli 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2083/92, millega muudetakse põllumajandustoodete mahepõllundustootmist ning põllumajandustoodete ja toiduainete puhul sellele viitavaid märgiseid käsitlevat määrust (EMÜ) nr 2092/91 (EÜT L 208, 24.7.1992, lk 15).

komisjoni kehtiva 6. detsembri 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1267/2011 ⁽¹⁾ kohaselt ei või enam anda pärast 1. juulit 2014;

271. juhüb tähelepanu komisjoni põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi 2011. aasta tegevusaruandele, mille kohaselt süüdistati mahetooteid ekslikult *E.coli* bakterite epideemia võimalikuks allikaks olemises, mis tõstatas kahtlused seoses mahepõllumajanduslike toodete järelevalvega ja meedia pööras kogu aasta jooksul palju tähelepanu puudustele mahepõllumajandussektori järelevalves ja kontrollis, ⁽²⁾ eriti seoses aasta lõpul avastatud pettusega, mis puudutas võltsitud andmeid ja ekslikult mahepõllumajanduslike toodetena märgistatud tooteid;
272. võtab teadmiseks 2011. aasta tegevusaruandes esitatud märkuse seoses mahepõllumajandusliku tootmise järelevalvesüsteemi maine ohustamisega juhul, kui nimetatud süsteemi ei rakendata nõuetekohaselt liidus ja selle välispiiridest väljapool;
273. ootab kontrollikoja järelauditit kolme aasta jooksul, et saada ülevaadet kehtestatud heastamismeetmetest ja nende tulemustest;

XIII osa. Kontrollikoja eriaruanne nr 12/2012 „Kas komisjon ja Eurostat on parandanud usaldusväärse ja usutava Euroopa statistika koostamise protsessi?”

274. rõhutab, et:

- a) Euroopa statistikasüsteem hõlmab koostööd liidu statistikaameti Eurostati ning riiklike statistikaametite vahel, kes koordineerivad riiklikul tasandil Euroopa statistika väljatöötamise, koostamise ja levitamisega seotud tegevust ning võivad ilma eelneva konkursita saada liidu eelarvest toetusi;
- b) Euroopa statistikasüsteemi komitee annab Euroopa statistikasüsteemile erialast nõu;

275. märgib, et:

- a) auditi üldeesmärk oli hinnata, kas komisjon ja Eurostat on parandanud usaldusväärse ja usutava Euroopa statistika koostamise protsessi;
- b) sel eesmärgil käsitles kontrollikoda kahte punkti: Euroopa statistika tegevusjuhiste rakendamine ning Euroopa mitmeaastase statistikaprogrammi haldamine Eurostati poolt;
- c) audit hõlmas ka Euroopa statistika haldamise nõuandekogu (ESGAB) ja Euroopa statistika nõuandekomitee panust;

276. toetab kontrollikoja kolme peamist soovitus:

- a) kuna liidu ja tema liikmesriikide statistikaametid vastutavad ühiselt usalduse säilitamise eest Euroopa demokraatlikku protsessi vastu, peaksid nad Euroopa statistikasüsteemi tugevdama, et tagataks ametialane sõltumatus, piisavad vahendid ja tõhus järelevalve koos karistustega ning kiired parandusmeetmed juhul, kui kvaliteedinõudeid ei järgita;
- b) tegevusjuhiste täielikuks rakendamiseks peaks komisjon:
- tegema ettepanekuid Euroopa statistika koostamisega seotud õigusraamistiku muudatusteks, mis annaksid usaldusväärse aluse statistika ülevaatamisele, jõustamisele ja vajaduse korral kontrollimisele ja uurimisele, hõlmates statistika koostamise institutsioonilist keskkonda, statistilist protsessi ja statistilisi andmeid nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil;

⁽¹⁾ Komisjoni 6. detsembri 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1267/2011, millega muudetakse komisjoni määrust (EÜ) nr 1235/2008, millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad mahepõllumajanduslike toodete kolmandatest riikidest importimise korra kohta (ELT L 324, 7.12.2011, lk 9).

⁽²⁾ Vt komisjoni põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi 2011. aasta tegevusaruannet, lk 25.

- võtma vajalikud meetmed tegevusjuhiste järgimiskohustuse iseloomu osas õiguskindluse tagamiseks;
 - kehtestama järelevalvefunktsiooni, mis koosneks statistika läbivaatamiste, kontrollimiste ja uurimiste järelevalvest, ning lisama selle nt ESGABi praegustele vastutusaladele;
 - suurendama Euroopa Liidu peastatistiku ametialast sõltumatust;
 - kooskõlastama Eurostati ülesannete kohta tehtud asutusesisese otsuse tegevusjuhiste nõuetega, võimaldama Eurostatil ilma piiranguteta kohaldada oma reegleid andmetele erapooletu juurdepääsu osas (ja lõpetama järk-järgult statistika koostamise tegevuskulude edasidelegerimise mehhanismi kasutamise, mis muudab Eurostati komisjoni talitustest osaliselt rahaliselt sõltuvaks);
 - käivitama komisjoni poolt 2013. aastasse kavandatud vastastikuste eksperthinnangute uue vooru, mis hõlmab tegevusjuhiste kõikide põhimõtete järgimist ning sisaldab tugevat välis elementi, mis võimaldab teha sõltumatuid hindamisi ja saada võrreldavaid tulemusi;
 - kaaluma kõige olulisemate statistikavaldkondade puhul, mis hõlmavad tervet statistika koostamise ahelat (sh haldusteabe koostajaid), jooksvate vastastikuste eksperthinnangute kasutuselevõttu;
- c) Eurostat peaks maksimaalselt kasutama järgmise, aastate 2013–2017 Euroopa statistikaprogrammi potentsiaali ning eelkõige tegema järgmist:
- määrama igal aastal kindlaks iga-aastaste statistikaprogrammide täpsed eesmärgid ja vaheeesmärgid ning võtma sobivad järeelmeetmed;
 - kaaluma vajaduse korral programmi läbivaatamist selle rakendamise jooksul ning selle kooskõlastamist mitmeaastase finantsraamistikuga;
 - vaatama süsteemselt läbi statistikaga seotud prioriteete, võttes arvesse toodetud statistika asjakohasust ning selle tootmise kulusid ning tootmisest tulenevat koormust Euroopa statistikasüsteemile, selle liikmetele ja vastajatele, ning ergutama uute prioriteetide määramisel statistika innovatsiooni;
 - suurendama oma toetust Euroopa statistika nõuandekomitee toimimisele, edastades suuremal hulgal paremini koostatud teavet statistika kavandamisega seotud valikute eelarvelise ja rahalise mõju ning statistikaprogrammide rakendamise kohta;
 - lihtsustama ja parandama toetuste haldamise tõhusust, kasutades personalikulude puhul ühikulude standardiseeritud astmikke ja küsimustike abil saadud andmekogumike puhul ühekordseid makseid;
 - uurima võimalust hallata toetusi tulemuspõhise süsteemiga, mis tugineks kokkulepitud näitajatel ja eesmärkidel;
 - suurendama hankemenetluste konkurentsi, eelkõige andes majanduslikult soodsaima pakkumise valimisel suurema kaalu hinnakriteeriumile ja vältides hinnakonkurentsi nõrgestavaid miinimummäärasid;
277. väljendab heameelt komisjoni üldiselt konstruktiivsete vastuste üle ning märgib eelkõige, et komisjon nõustub kontrollikojaga, et liit, liikmesriigid ja nende statistikaametid vastutavad ühiselt usalduse säilitamise eest Euroopa demokraatlikku protsessi vastu;
278. märgib, et vastavalt kontrollikoja nõudmisele tegi komisjon järgmist:
- a) esitas ettepaneku võtta vastu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 223/2009 (COM(2012) 167);

b) võttis 17. septembril 2012 vastu uue asutusesisese otsuse Eurostati kohta ning

c) kiitis 2011. aasta septembris heaks tegevusjuhiste läbivaatamise;

279. rõhutab, et riiklike statistikaametite ja Eurostati koordineerivat rolli Euroopa statistika koostamisel tuleb vajaduse korral tugevdada ja toetada täiendavate muudatustega õigusaktides; nõuab, et ESGAB muudetakst sõltumatuks järelevalveasutuseks, millele tuleks teha ülesandeks Euroopa statistikasüsteemi läbivaatamise, kontrollimise ja uurimise järelevalve; sel eesmärgil palub komisjonil koostada ettepaneku võtta vastu määrus, mis peaks asendama praegu kehtivat Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta otsust nr 235/2008/EÜ, millega moodustatakse Euroopa statistika haldamise nõuandekogu ⁽¹⁾;
280. rõhutab, et Euroopa statistikasüsteem ise peab olema süsteemse arengu vedaja, et viia oma struktuurid ja vahendid vastavusse uute väljakutsetega; märgib, et kuna nõudlus statistika järele suureneb, samal ajal kui vahendid vähenevad, on vaja süsteemset muuta statistika koostamise viise, et suurendada tõhusust; rõhutab, et järgmise aastakümne visiooni rakendamist ning sellega seotud ühise Euroopa statistikasüsteemi strateegiat ei saa enam edasi lükata;
281. rõhutab vajadust tugevdada veelgi Euroopa statistikasüsteemi juhtimist ning rõhutab, et Euroopa statistikasüsteemi juhtimisstruktuuri jätkuv läbivaatamine tuleb kiiresti lõpule viia, et tõhustada otsustamisprotsesse ning anda komitoloogiapädevused üle Euroopa statistikasüsteemi komiteele; palub komisjonil täpsustada ESGABi positsiooni Euroopa statistikasüsteemi juhtimisstruktuuris;
282. väljendab heameelt, et komisjon on lubanud tegevusjuhiseid täielikult rakendada; märgib siiski, et tegevusjuhised on Euroopa statistikasüsteemi kui terviku jaoks endiselt probleem ning Eurostati ja riiklike statistikaametite jõupingutusi tegevusjuhiste täielikul rakendamisel on vaja toetada;
283. peab kahetsusväärseks, et 2006.–2008. aasta vastastikuste eksperthinnangute käigus Euroopa statistikasüsteemi jaoks algselt tuvastatud 677 parandusmeetmest oli 2012. aastaks lõpule viidud ainult 71 %; märgib, et ülejäänud parandusmeetmed on juba aegunud ning nende rakendamine on takerdunud; seepärast väljendab heameelt, et 2013. aastaks on kavandatud uued vastastikused eksperthinnangud, samuti ülejäänud meetmete nimekirja ja nende rakendamise ajakava avaldamise üle; rõhutab välise kontrolliprotsessi tähtsust uute vastastikuste eksperthinnangute andmisel;
284. väljendab heameelt, et komisjon aktsepteerib põhimõtteliselt soovitusi vastastikuste eksperthinnangute, iga-aastaste statistikaprogrammide täpsete eesmärkide ja vahe-eesmärkide kehtestamise, 2013.–2017. aasta programmi prioriteetide muutmise ja läbivaatamise, innovatsiooni ergutamise, Euroopa statistika nõuandekomitee parema kaasamise ning toetuste finantsjuhtimise lihtsustamise ja tõhususe parandamise kohta; märgib, et komisjon nõustub samuti vältima hinnakonkurentsi nõrgestamist hankemenetlustes ning kohandama olemasolevat piirmäära ja suhet majanduslikult parima pakkumise valimiseks, ning on rahul, et komisjoni esitatud ettepanekus võtta vastu määrus määruse (EÜ) nr 223/2009 muutmiseks sisalduvad sätted ühekordsete maksete ja ühikukulude standardiseeritud astmiku kasutamise kokkuleppe kohta;
285. märgib, et komisjoni esitatud ettepanekus võtta vastu määrus määruse (EÜ) nr 223/2009 muutmiseks sisaldub säte, mis tugevdab Euroopa Liidu peastatistiku sõltumatuse põhimõtet, kuid ettepanekus

⁽¹⁾ ELT L 73, 15.3.2008, lk 17.

ei nähta ette kontrollikoja soovitatud mehhanisme tema ametisse määramiseks; rõhutab, et muudetud määruses tuleb kindlaks määrata ESGABi roll komisjoni poolt kohaldatavas peastatistiku valikumenetluses ning et tegevusjuhistega kooskõlas olevate avatud konkurside ja fikseeritud ametiaegade abil tuleks tagada peastatistiku selged ja avalikkusele ligipääsetavad ametisse määramise ja ametist taandamise eeskirjad;

286. võtab teadmiseks komisjoni seisukoha statistika koostamise vahendite edasidelegerimise järkjärgulise lõpetamise küsimuses;
 287. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Liidu Kohtule ja kontrollikojale ning korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas* (L-seerias).
-